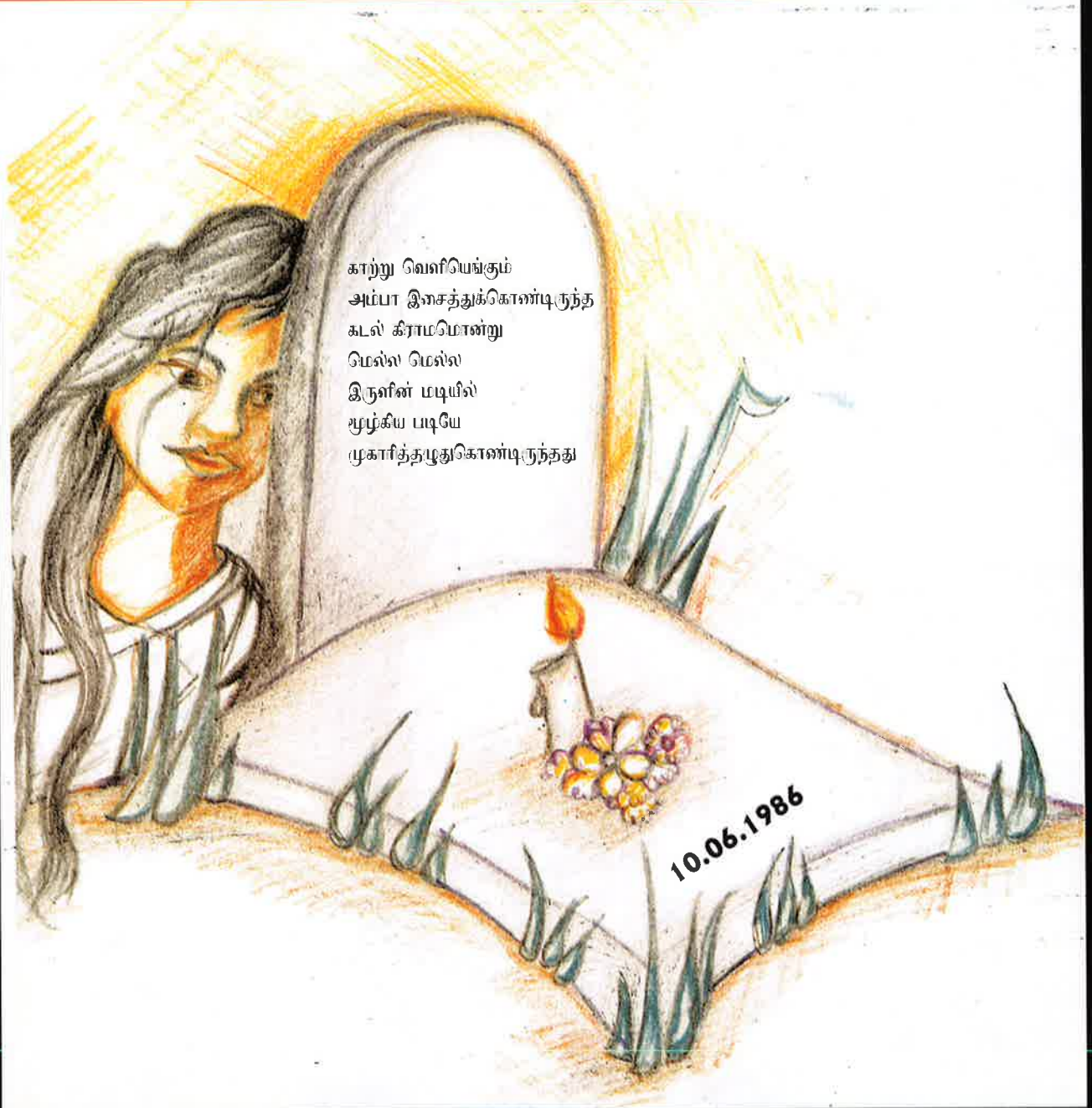

அலை ஓசை

அலை 3

சீத்திரை 2006

ஓசை 10

காற்று வெளியெங்கும்
அம்பா இசைத்துக்கொண்டிருந்த
கடல் கிராமமொன்று
மெல்ல மெல்ல
இருளின் மடியில்
மூழ்கிய படியே
முகாரித்தழுதுகொண்டிருந்தது

10.06.1986

**குருநகர் சென். ஜேம்ஸ்
பழைய மாணவர் சங்கத்தின் வெளியீடு**

'வாழ்வுக்கு வழிவகு - அநியாய அகல கல்வியே அகல்'

குருநகர் சென் ஜேம்ஸ்
பழைய மாணவர் சங்கம்

அலை ஓசை

அட்டைப்படம்

செல்வி. இசபெல் குமார்

அலை 3
ஓசை 10

சித்திரை 2006

ஆசிரியர் :

எமீலியானுஸ் ஜோய்

இதழ்க்குழு :

அலோசியஸ் கமீலர்ன்
மனவல் அன்ரன்
மா. போல் நிபூமன்
லோறன்ஸ் எட்வேட்
றெஜி டியான்சி

முகவரி :

E. Judes

7, Square des Anglaises
93800 Epinay Sur Seine
France

Tél. 00 33 (0)1 48 41 71 37

e-mail: kappiya@hotmail.com

கணணி - அச்சுப்பதிப்பு

ஸ்ரீ பாரதி அச்சகம்
பாரிஸ் - பிரான்ஸ்
00 33 (0)1 42 05 46 04

எண்ணச் சிறுகடிப்பு...

வணக்கம்,

“அறியாமை அகல கல்வியே அகல்” என்ற விருதுவாக்கினை முதன்மையாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்ற எமது சங்கம் குருநகர் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிமேல் அக்கறை கொண்டு எம்மால் முடிந்த பல வேலைத்திட்டங்களைச் செய்து வருகின்றோம். இந்தநிலையில் எமது மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றம் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது என்று அவதானிப்பதும் எமது கடமையாகும். பங்குனி மாதத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு மேல் குருநகர் ஆண், பெண் பாடசாலை களில் அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் மட்டுமே பாடசாலைக்கு சமூகம் தந்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் நேரத்தோடு பாடசாலைக்குச் சென்று ஆசிரியர்களுக்காக காத்திருக்கும் காலம் மாறி, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்காக காத்திருக்கவேண்டியநிலை ஏன் உருவானது? விசாரி த்தபோது அனைத்து மாணவர்களும் பாலதீவுப் பெருநாளுக்கு சென்றுவிட்டார்களாம். இங்கு பெற்றோர்கள் தங்களது பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிமேல் உள்ள அக்கறையின்மையே காட்டுகின்றது. சுற்றுலாக்கள், கோயில் திருவிழாக்கள் எல்லாம் நடாத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்கு எந்தவித மாற்றுக்கருத்தும் இல்லை. ஆனால் அவை பாடசாலை மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்காத வகையில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். பாடசாலை மாணவர்கள் சனி, ஞாயிறு தினங்களில் பாலதீவுப் பெருநாளுக்கு சென்று வந்திருந்தால் வகுப்புக்களில் ஆசிரியர்கள் மட்டும் பிள்ளைகளுக்காக காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்காது. கல்விமேல் மாணவர்கள் அக்கறை காட்டவில்லை என்றால் ஆசிரியர்களும் அந்த மாணவர்கள் மீது அக்கறை காட்டமாட்டார்கள். இதனால் அந்த மாணவர்களின் கல்வி பாதிப்பது மட்டுமல்லாமல் குருநகரின் கல்வி முன்னேற்றமும் பாதிக்கப்படும். பாலதீவைத்தொடர்ந்து புல்லாவெளி இருக்கும். கடலோடு தினசரி வாழ்வுக்காக போராடும் எமது மக்களுக்கு இந்தத் திருவிழாக்கள் தான் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. இதை நானும் அநுபவித்தவன். ஆனாலும் எமது பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சி பாதிக்காத அளவிற்கு இந்த திருவிழாக்களை மேற்கொள்வோமாயின் அது குருநகரின் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும்.

எனவே பெற்றோர்களே, பெரியோர்களே, குருநகரில் உள்ள அமைப்புக்களே வருங்கால எமது சந்ததியை கல்வி மாண்களாக உருவாக்குவது எமது கடமை. எனவே அனைவரும் ஒன்றுபட்டு எமது பிள்ளைகளை கல்வி உள்ளவர்களாகவும் அதன் மூலம் நற்பண்புகளில் சிறந்தவர்களாகவும் வளர்க்க முனைவோமாக.

“கொற்றவனுக்கு தந்தேசத்தில் மட்டும் தான் சிறப்பு
கற்றவனுக்கோ சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு”

அன்புடன்

எ. ஜோய்

இதழ் ஆசிரியர்.

மண்ணின் மைந்தன்

பிறப்பு: 17. 08. 1961 (குருநகர்)
கல்வி: குருநகர் சென்ஜேம்ஸ்
மகாவித்தியாலயம்

சிறுவயது முதல் உதைபந்தாட்டத் தின் மீது ஆர்வம் கொண்டு சந்தியோகு மயோர் ஆலய வளவிலும், கலையரங்க வளவிலும் விளையாடிய அன்ரனிதாசின் விளையாட்டுத் திறமையைக் கண்டு வியந்த ஆசிரியர் சூசைப்பிள்ளை (பின்னர் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர்) அவர்கள் உதைபந்தாட்டப் பயிற்சியை வழங்கினார்.

1974 - பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்தின் 16 வயதிற்குட்பட்டோர் பிரிவில் தனது 13வது வயதிலேயே விளையாடத் தொடங்கினார்.

அதே ஆண்டு யாழ்ப்பாணத் தெரிவுக் குழுவிலும் இடம்பெற்று கொழும்பு சென்று விளையாடினார்.

1975 - துரையப்பா வெள்ளிவிழாக் கிண்ணப் போட்டியில்

உதைபந்தாட்ட வீரர்

இராயப்பு அன்ரனிதாஸ் (ஜெயந்தன்)

தனது 14வது வயதில் குருநகர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழக A பிரிவில் விளையாடிய சிறப்பும் இவருக்கே உரியது.

1977 - யாழ்ப்பாணத் தெரிவுக்குழு இந்தியா சென்று இந்திய அணியுடன் விளையாடியபோது இவரும் தெரிவு அணியில் இடம்பெற்று இந்தியா சென்றார்.

1979 - பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்திற்கும் வவுனியா தெரிவுக் குழுவுக்குமிடையே இடம்பெற்ற சிநேக பூர்வமான போட்டியில் போட்டி தொடங்கிய உடனேயே கோல் ஒன்றை போட்டதற்காக சிறந்த விளையாட்டு வீரருக்கான சிறப்புக் கோப்பையை பெற்றுக் கொண்டார்.

அதே வருடம் ஜொலி ஸ்ரார் எதிர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக்கழகம் மோதிய இரவுப்போட்டியிலும் சிறந்த விளையாட்டு வீரராக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

1980 - தலைவர் கிண்ணம் ஆரம்பித்த முதல்வருடமே கேரத் (பொலிஸ்மா அதிபர்) கையால் சிறந்த விளையாட்டு வீரருக்கான பரிசை பெற்றுக் கொண்டார். அதே ஆண்டில் இலங்கை இளைஞர் தெரிவுக் குழுவுடன் மீண்டும் இந்தியா சென்று விளையாடினார்.

சுகதாசா மைதானத்தில் அவுஸ்திரேலிய கடற்படைக்கும் இலங்கை இளைஞர் அணிக்கும் ஏற்பட்ட போட்டியில் விளையாடிய பெருமையும் இவருக்கு உரியது.

இதே ஆண்டில் காலில் ஏற்பட்ட பலமான நோவினால்

1 வருடம் விளையாட்டை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்தார்.

1981 - 1984

1981ல் இருந்து 1984வரை யாழ்ப்பாணத் தெரிவுக் குழுவில் விளையாடிய தோடு பாடும்மீன் விளையாட்டுக்கழக வீரனாகவும் திகழ்ந்தார்.

இலங்கையில் விளையாடிய காலத்தில் இவரது நீண்டகால பயிற்சியாளராக திரு. ஜேம்ஸ் தேவதாஸ் (ஈக்கில்) அவர்கள் கடமையாற்றியுள்ளார். அத்துடன் வேகமாக ஓடக்கூடிய ஆற்றல் இயற்கையாக இவருக்கு அமைந்ததனால் திரு. கு. பீலிக்ஸ் அவர்களின் பயிற்சியில் சிறந்த ஓட்ட வீரராகவும் திகழ்ந்தமை இவருக்கு இன்னும் சிறப்பைச் சேர்க்கின்றது.

பிரான்ஸ்

1985 - 2001

1985ல் இருந்து 2001வரை பிரான்ஸ் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழக முக்கிய வீரனாகவும் பல வெற்றிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தவராகவும் மிளிர்கின்றார்.

பிரான்சில் சிறந்த வீரராக பெற்றுக் கொண்ட கிண்ணங்கள்.

1. 1987 - சிங்கம் ஞாபகார்த்தப் போட்டி
2. 1992 - சம்பத்தரிசியார் கல்லூரி போட்டி
3. 1993 - வானவில் போட்டி
4. 1993 - சக்தி ஸ்தாபனம் நடாத்திய போட்டி
5. 1995 - மகாஞா பழைய மாணவர் சங்க போட்டி

2002 - 2005

பிரான்ஸ் ஈழத்தமிழர் உதைபந்தாட்டச் சம்மேளன உபயிற்சியாளராக கடமையாற்றினார்.

2005 - சம்மேளன நடுவர் சங்க உபதலைவராக கடமையாற்றினார்.

2006 - சம்மேளன நடுவர் சங்க ஆலோசகர், இது தவிரந்து பல ஆண்டுகள் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழக பயிற்சியாளராகவும், நிர்வாகியாகவும் 2006 ஆம் ஆண்டின் விளையாட்டுத் தலைவராகவும் பணிபுரிகின்றார். தான் ஒரு சிறந்த விளையாட்டு வீரனாக வருவதற்கு பல வழிகளிலும் தன்னை ஊக்கப்படுத்தியது திரு. S.N.J. அன்ரனிப்பிள்ளை என்று நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றார். முதன்முதலாக பாடும்மீன் விளையாட்டுக்கழகத்திலிருந்து தேசிய அணிக்கு சென்ற முதல் வீரர் என்ற பெருமையும் இவருக்கே உரியது.

இவரது விளையாட்டுப் பணி சிறக்கவும் இந்த இதழ் மூலம் இவரை மண்ணின் மைந்தராக கௌரவிப்பதில் எமது சங்கம் பெருமை கொள்வதோடு இவரை வாழ்த்தி நிற்கிறது.

இருபது ஆண்டுகளின் பின்னும்...

நீள் கோடாய்க் கீழ்ந்த
வானவில்லின் வர்ணங்கள்
மழைநீரால் சிறைப்படிக்கப்பட்டிருந்த
ஒரு நூளில்...

கனத்த உடல்களை
சுமந்துபடியே
தள்ளாடித் தள்ளாடி
கரையொதுங்கியது ஒரு தோண்...

காற்று வெளியெங்கும்
அம்பா இசைத்துக்கொண்டிருந்த
கடல்க் கிராமம் ஒன்று
மெல்ல மெல்ல
இருளின் மடியில்
முழுகியபடியே
முகார்த்தமுதுகொண்டிருந்தது...

1986 ஆன் பத்து
மண்டைதீவுக் கடலில்
ஒரு வம்சத்தின் தலை எழுத்து
ஆயுதங்களால் கடலில்
எழுதப்பட்டபோது
மன்தம் மரணத்துப் போய்க் கிடந்தது...

அலைகளைக் கீழ்த்தெழுந்து
உப்புக் காற்றில் கரைந்து போன
அவலத்தின் ஓலம்
இருபது ஆண்டுகள் கழிந்தபின்னும்
எம் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது...

அப்பழுக்கற்ற
அந்த முப்பத்தொரு
வெள்ளை மன்தர்களின்
அன்பு வதனங்கள்
இன்னமும் எம் நினைவடுக்குகளின்
இருட் பள்ளங்களில்
தூய ஒளியாய் சுடர்த்து
உயிர்ப்புடன் பிரகாசத்துக்கொண்டிருக்கிறது...

எ.ஜோய்
14.02.2006

'மண்டைதீவுக் கடலில் படுகொலை செய்யப்பட்ட
குருநகரைச் சேர்ந்த முப்பத்தொரு உறவுகளின்
20ம் ஆண்டு நினைவாக எழுதப்பட்ட கவிதை'

கவிதை தந்த கவிதை

உன்னை எழுதுவதற்குள் - கவிதையே
ஒலியெழுப்பி நிற்கிறது தொலைபேசி

எதிர்முனையில் ஒரு கவிஞன்
தான் எழுதிய கவிதையை
எனக்குச் சொல்கிறான்.

அவன் கவிதை முழுவதும்
குருத் தோய்ந்து கிடப்பதாய்
உணர்கிறேன்.

மண்டைதீவுக் கடலுக்குள்
சுவத்தைப் போல
அவன் கவிதைக்குள்
ஒரு கர்ப்பணியாய்
அடைந்து போகின்றேன்
உன்னை இறக்கவைக்காமலே,

அவன் அழுகிறான்
பிரசவத்தின் பின்னும்
அவன் அழுகிறான்,

இன்னமும் தன் காதுகளில்
அந்தக் கதறல் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதால்
அவன் அழுகிறான்,

எத்தனை நாளைக்குத்தான்
அவலங்களையே சுமந்து கொண்டிருப்பாய்
கவிதையே என்று
நான் முனருக்கிறேன்
அவன் அழுகிறான்,

மன்னித்துவிடு கவிதையே
இன்னொரு நாளைக்கு - உன்னை
எழுதிக் கொள்கிறேன்

கண்ணீர் துடைக்க
எனக்குக் கொஞ்சம்
அவகாசம் வேண்டியிருக்கிறது.

மெலிஞ்சிமுத்தன்
14.02.2006

சிர்னை தீரேசா

ஆவணப்படம் பற்றிய என் சிந்தனை

- சிவலிங்கம் சிவபாலன் -

அல்பானிய நாட்டுக்கு (அப்போது இந்தியா பிரித்தானியாவின் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இருந்த கல்கத்தாப் பகுதி) வருகிறார். பின்னர் அவர் இந்தியா விலேயே தன் ஆன்மீகப் பணியையும், ஆத்மீகத் தொண்டையும் பின்னர் தன் ஆயுளையும் முடித்துக் கொண்டார் என்பது வரலாறு.

இதை ஒரு உள்ளங்கையிலேயே எழுதி முடித்து விடலாம். ஆனால் அவருக்கு இதே கல்கத்தா மக்கள், முற்றாக முழுதான மக்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாவிட்டாலும் பெரும்பான்மையினர் கொடுத்த மரியாதையை அதுவும் புனித பூனூல் அணிந்து தினம் காலை மூன்றுமணிக்கு அதாவது கங்கை கலங்கமுன் துயில் விட்டெழுந்து கங்கையிலே நீராடி, சந்தியாவந்தனஞ் செய்து, சூரியனை தூய மனத்துடனும் தூய உடலுடனும் வணங்கி, தம் குலதெய்வமாக விளங்கக் கூடிய வர்களுக்கு தினம் மூன்று வேளை பூஜை செய்வ தற்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பிராமணிய பரம்பரையில் பிறந்தவர்களால் கொடுத்த அடாவடித் தனங்களின் உச்சத்து மரியாதையை ஓரளவு சித்தரி த்தது இந்த ஆவணப்படம்.

இதை ஓர் ஆவணப்படம் என்று கூறுவதைக் காட்டிலும் முற்றுமுழுதான திரைப்படம் என்றே சொல்லிவிடலாம்.

இந்தப்படத்தைப் பார்த்தவர்கள் நிச்சயம் தன் இதயத்துடிப்பை அதிகரித்திருப்பார்கள். அல்லது குறைத்திருப்பார்கள் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. இதில் என்பக்க நியாயத்தையும் முன்சூட்டியே தெரிவிக்க வேண்டும். என்னவென்றால் அல்பானிய நாட்டில் இருந்து ஒருவர் இப்படியான கல்கத்தாவுக்கு வந்திருந்து அந்நாட்டின் புழுக்கள் நெளியும் அழுகிப்போன கண்களுக்கு மருத்துவம் பார்க்க ஒருவர் இரண்டாவது திரேசாவாக வந்திருக்கமாட்டார். அல்லது இதே கல்கத்தாவிலிருந்து ஒரு அன்னை திரேசா பெயர் கொண்ட ஒருவர் இதே புண்களுக்கு மருத்துவம் பார்க்க இதே கல்கத்தாவில் முன்வந்திருப்பார் என்பதையும் என்னால் எண்ணிப்பார்க்க முடியவில்லை.

இதேபோல் நான் பணியாற்றுவதாக இருந்தால் இந்த நாட்டை எனக்கு சம்பளமாகவோ அல்லது அன்பளிப்பாகவே அல்லது இலஞ்சமாகவோ தந்திருந்தால் கூட நான் சம்மதித்திருக்க மாட்டேன் என்பதையும் அருவருப்பான அதி உச்சநிலையிலிருந்து தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அவ்வளவு தூரம் கல்கத்தாவின் மறுபக்கத்தைக் காண்பித்திருந்தது அப்படத்தின் இயக்குனர் ANDESISE DE SILVA அவர்களின் இயல்பான ஜதார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

குப்பைமேடுகளும், சேறு சகதிகளும், இலையான் (ஈ), நுளம்பு, விசஜந்துக்கள், நாய்கள் மேலும் என்னென்னவோ பெயர் குறிப்பிட முடியாத அளவு தொற்றுநோய்க் காவிகளுடன் மக்கள் குடித்தனம் நடத்துகிறார்கள் அல்லது குடித்தனம் பண்ண நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள்.

அந்தக் காட்சிகளை உங்கள் கண்முன் கொண்டுவர உண்மையிலேயே என்னிடம் தமிழில்லை. ஒரே புகைக் கரி சூழ்ந்த மண்டலப் பிரதேசம் கல்கத்தா. தொழு நோய்களுக்கும் விபரந்தெரியாத மக்கிப்போன மனங்களுக்கும் அந்தச் சூழலைவிட்டு வெளிக்காற்றைச் சுவாசித்தறியாத மூச்சுக்குழல்களும், மருந்து என்பதை மருந்துக்கும் பெறமுடியாத நிலைகளும், ஆரோக்கியமான வாழ்வு என்பதை எழுத்திலும் அறிந்திருக்காத மனிதர்களுமாக ஏறத்தாள கொடுக்கான் பூச்சி, புழுக்கள் போன்ற மனிதர்களையே சித்தரித்திருக்கிறார் அந்த பிரித்தானிய இயக்குனர்.

குடிசை என்றால் நூறு வருட பழமை வாய்ந்த தும்மினாலே இடிந்து விழுந்துவிடக்கூடிய சுண்ணாம்புக் கட்டிடம் அல்லது உக்கி உரிந்த ஓலைக் கூடாரம், பலகை, தகரம், பெயர் சொல்ல முடியாத குடிசைகள், தலைவைத்தால் கால் வைக்கமுடியாது அல்லது கால் நீட்டினால் தலைவைத்துப் படுக்க முடியாத குடிசைகளுக்குள் தலையில் தண்ணீரோ எண்ணையோ பட்டிராத தலைகளுடன் முப்பது வயதுக்குள்ளான தாய் தந்தையருக்கு குறைந்த பட்சம் ஏழெட்டுப் பிள்ளைகள், அதாவது பிள்ளைப் பேற்றுக்காகவே, பிறப்பெடுத்த தாய் தந்தையர் வாழும் இருப்பிடமாக அவர்கள் வாழ்வு தெரிகிறது.

கல்கத்தாவின் உண்மையான இயல்பான கிராம வாழ்வு அதுதான். அவர்கள் வாழ்வது தன் இனத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், தேர்தல் என்று வருமிடத்து வாக்குப்பெட்டிகளை நிரப்பவும், பாராளுமன்றத்துக்கோ, நகர (நகர)சபைகளுக்கோ சட்டசபைகளுக்கோ பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பவும் பாலியல் தொழிலுக்காய்த் தம் அந்தரங்க உறுப்புக்களைத் தயார்படுத்தவும் தொழுநோய் அல்லது ஒருவித அவிவல்நோய் வந்து பராமரிப்பின்றி தெருக்களில் ஈக்கள், நுளம்புகள் மொய்க்க தண்ணீரே கண்டிராத ஒற்றை ஆடைகளால் போர்த்திக் கொண்டு முகத்தையும் உடல்களையும் புதர்களைப்போன்ற உரோமங்களால் மறைத்துவிட்டு தினமும் மரண வேளையை எதிர்பார்த்துக்கிடக்கும் தன்மைகளுக்குமாகவே அவர்கள் என்று துணிந்து கூறலாம்.

ஒரு விடயத்தை துணிந்து சொல்லலாம். இலங்கையில் எந்தப்பிரதேசத்திலாவது இப்படியான அழுக்குகள்

நிறைந்த பகுதி கிடையவே கிடையாது என்று பெருமையாகச் சொல்லலாம்.

இந்தக் கல்கத்தா சாக்கடையில் உண்ண உணவோ, உறங்க இடமோ, சுவாசிக்க பிராணவாயு நிறைந்த காற்றோ, காற்றை அடைக்காமல் இருக்கும் இரைச்சலோ இல்லாமலே அல்லது இருந்தோ யாராவது அழுகி இறந்துவிட்டால் அல்லது இறக்கடிக்கப்பட்டு விட்டால், இறக்கடிக்கவிடப்பட்ட உடலத்துக்குச் சொந்தக்கார 'பிறப்பால்ப் பெறப்பட்ட' மதத் தலைவர்கள் ஓடோடிவந்து அவர்கள் ஓர்த்திடொக்ஸ், கத்தோலிக்கர், கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள், இந்துக்கள் (இந்தியாவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதங்களாக பதினெட்டு மதங்கள் உள்ளன அல்லது ஏதாவதொரு மதத்தைச் சார்ந்தவர் வந்து தங்கள் வழக் கப்படியே மத அனுட்டானங்களையும் பேணுகிறார்கள்.

மதங்கள் ஒருவனுக்கு இறக்கமுன்னும் இறந்த பின்னும் தொந்தரவுகளையே கொடுப்பதாக இத்திரைப் படம் (தரைமி) செய்தி தருகிறது.

அனாதைப்பிணங்கள் என்று பெயரிட்டு அவர்கள் மற்றவரின் விருப்பத்துக்கு மட்டும் விட்டுவிடுவதில்லை உரிமைபாராட்டுவதில் மட்டும் எவ்வளவு தாராளமாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இயக்குனர் தெளிவாகவே காண்பித்திருக்கிறார்.

கல்கத்திய மக்கள் (இவர்களை மனிதர்களாக அந்தச் சமுதாயமும் இயக்குனரும் சித்தரித்திருப்பின்) நானும் அவர்களை சராசரி மனிதர்கள் என்றே அழைப்பேன். அந்த மக்கள் குப்பைமேட்டுக்குள் நெளியும் புழுக்களுடன்தான் வாழவேண்டும். அதற்குள்ளேயே அவர்தம் வாழ்வை புழுத்துப்போய் வாழவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்த மேல்சாதி மக்களும் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசும், அரசுபிரதிநிதிகளும், அன்னை திரேசாவை என்னென்ன பெயர் சொல்லி திட்டித் தீர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதும் அவரை தமக்குப் பணியாற்ற வந்த சேவகி என்பதை ஏற்கமறுத்தும் பண்ணும் அடாவடித்தனங்களையும், தொந்தரவுகளையும் அறிந்து கொள்ள இயக்குனர் உண்மையிலே ஏதாவது ஒரு ஏழ்மைப்பல்கலைக்கழகத்தில் தான் கல்வி கற்றிருக்க வேண்டும். அல்லது சத்யஜித் ரேக்களிடம் பாடம் புகன்றிருக்க வேண்டும்.

அவ்வளவு நுட்பமான தன்மைகளைக் கொண்ட கல்கத்திய வாழ் ஏழை மாந்தரின் அதாவது சேரிவாழ் மாந்தரின் வாழ்வியல் படமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்படத்தில் ஒரேயொரு குறை அந்தச் சேரியின் தூர்நாற்றம் மட்டும் படத்தில் பகிரப்பட்டிருந்தால் நூற்றுக்கு நூறுதான்.

இதை ஏனோ கனவுலகக் காசுபண்ணும் இயக்குனர்களும், தயாரிப்பாளர்களும், திரைப்படத் துறையினரும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இவைதான் ஐதார்த்தம் என்று ஏற்க மறுக்கின்றனர். ஆகாயத்தில் மிதப்பதுதான் நிசம்

என்றும் தரையில் துன்பப்படுவது பொய் என்றும் இவர்கள் எண்ணிக் கொள்கிறார்கள்.

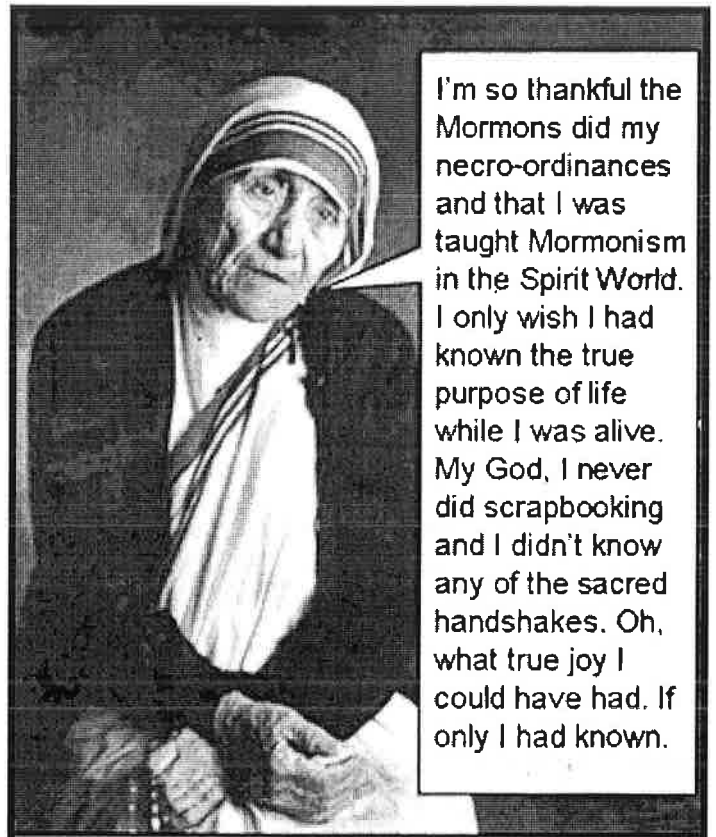
பிரித்தானியாவில் பிறந்த இயக்குனருக்கு உள்ள அக்கறை கல்கத்தாவில் பிறந்த சத்யஜித்ரே தவிர்ந்த இயக்குனர்களுக்கு இல்லையா? அன்னை திரேசாவாக வரும் Jyoilt என்ற இளமுதிர்ச்சிப் பெண்ணும் நிர்மலாவாக வரும் இந்தியப் பெண்ணும் இயல்பான நடிப்பின் மூலம் கண்ணுக்குள் நிற்கிறார்கள்.

தேவையற்ற வார்த்தைப் பிரயோகம், இரட்டையர்த்த கோடம்பாக்கப்பாணி, கற்பனை எதுவுமேயில்லை. நடிப்புத்தன்மையான சண்டை, கற்பனைக் கலாட்டா எதுவுமில்லை.

கனவையும், மகிழ்வையும், வாழ்வையும் தொலைத்த மக்களின் (கிளிசரின் தவிர்ந்த) கண்ணீர் வாழ்க்கை படமாகியிருக்கிறது. நல்லவேளை பிரித்தானிய இயக்குனர் இந்தியப்படங்கள்தான் படம் என்று எண்ணத் தலைப்படவில்லை.

Juin 1997ல் அன்னை திரேசா அவர்களுக்கு 'நோபல் பரிசு' Oslo Norway யால் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அதைப் போய்ப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர் அதைப் பெற Norway வழிவகை செய்ததாக வரலாறு.

ஆனால் படத்தில் Juin 1997ல் நோர்வே சென்று அன்னை திரேசா அதைத்தான் பெறுவதாக இருந்தால் உலகமெலாம் சேவையாற்ற பெண்கள் முன்வர வேண்டும் என்ற தோரணையில் தன் மனசாட்சி நோர்வே சென்று பேசுவதாக படம் முடிகிறது.

யாழ்/சென்.ஜேம்ஸ் பாடசாலையும் அதன் வளர்ச்சியும்

சென். ஜேம்ஸ் மகளிர் பாடசாலையின் வளர்ச்சிப்படி களின் ஒவ்வொன்றின் மீதும் கொண்ட அக்கறையின் நிமித்தம் அது முன்னேறிய வேகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். தற்போது 700மாணவிகளையும் 36 ஆசிரியர்களையும் இப்பாடசாலை உள்ளடக்கியுள்ளது. பாடசாலை நிர்வாகத்தினரின் திட்டமிடலும் அதன் மூலமான பெறுபேறுகளும் சரியான முறையில் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றபோது தான் பாடசாலையின் தற்போதைய நிலைமையும், எதிர்கால திட்டமிடல்களையும் சிறப்பாக செயல்படுத்த முடியும். அத்துடன் இத்தகைய மதிப்பீடுகள் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் சம்மந்தப்பட்டோரை மேலும் உற்சாகப்படுத்தும். 2003ம் ஆண்டிலிருந்து பாடசாலை பெற்ற வளர்ச்சிப் பெறுபேறுகள் இன்றுவரைக்கும் நீடித்து அது படிப்படியாக வளர்ச்சி வேகம் அதிகரிக்கும் நிலைமையை உணர்த்தக்கூடிய பல விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். இதில் அலுவலகம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நிர்வாகத்தின் பிரதான மையமான இவ்விடம் பணிகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் சுத்தமாக இருக்கும் படியாக முற்றிலும் கண்ணாடிகள் பொருத்தப்பட்டது. நிலத்திற்கு நிலவிரிப்பு போடப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் ஆசிரியர்களின் மேலதிக செயற்பாடுகளை ஊக்குவிப்பதற்காக அறை யொன்றும் ஒதுக்கப்பட்டது.

அடுத்து தகவற் தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் செயற்பாட்டறை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு தேவையான கணணிகளை எம் அன்பர்கள் செபமாலை யேசுராசா (அமெரிக்கா), பழைய மாணவி நிக்சனியஸ் அன்ரனிற்றா (பிரான்ஸ்), ருனி (லண்டன்) ஆகியோர் அன்பளிப்புச் செய்துள்ளனர். இது எம் மாணவர்கள் கணணிப் பயிற்சி பெற பெரிதும் உதவுகின்றது. மேலும் எமது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தும் வகையில் எம் மண்ணின் மைந்தர்களான பிரான்ஸ் வாழ் பழைய மாணவர்கள் O.H.P. உபகரணத்தை அன்பளிப்பு செய்துள்ளனர்.

இவை தவிர மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக ஒரு நூல்நிலையம் இல்லையென்ற நிலையையும் நீக்கியுள்ளோம். 2005ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பாடசாலையின் ஒரு வகுப்பறை இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு வசதியான இருக்கைகளும் காற்றோட்டமும் கிடைக்கும் விதத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இந்நூல் நிலையம் அமைவதற்கு பிரான்ஸ்வாழ் குருநகர் மக்களின் உதவிதான் காரணமாகும். இந்நூல் 'அமரர் ரொபின்சன் ஞாபகார்த்த நூல் நிலையம்' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்நூல் நிலையத்திற்கு ஏற்கனவே கண்ணாடி அலுமாரிகளை ஜேர்மன் வாழ் எம் மண்ணின் மைந்தர்கள், பிரான்ஸ் பழைய மாணவர்கள் வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எமது பாடசாலை மாணவிகள் நூல்களை ஆர்வத்துடன் வாசிக்கின்ற அந்த அழகான காட்சியை இப்போதுதான் காண முடிகின்றது.

இவைபோன்று எம் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் எம் மண்ணின் மைந்தர்கள் தாராளமனத்துடன் பல உதவிகளை வழங்கி வருகின்றனர். அந்த வகையில் எமது பாடசாலை ஆசிரிய ஆளணி பற்றாக்குறை நிலவிய காலப் பகுதியில் சுவிஸ் வாழ் மனவல் பபியன் குடும்பத்தினர் தாராள மனத்துடன் தொண்டர் ஆசிரியர்களுக்கு வேதனப் பணத்தை வழங்கி அவர்கள் இன்று நிரந்தர நியமனம் பெற்று எமக்கு சேவைபுரியும் வண்ணம் உயர்த்தியுள்ளனர்.

பாடசாலையில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவிற்சூரிய நிதியுதவியை 2003இல் வெல்லம் குடும்பத்தினரும் 2004ல்

செபமாலை யேசுராசா குடும்பத்தினரும் வழங்கியிருந்தனர்.

மேலும் பாடசாலை வருடாவருடம் நடைபெறுகின்ற விழாக்களுக்கான நிதியினையும் அலோசியஸ் கமில்ரன் (பிரான்ஸ்), சவரியான் இயேசுதாசன் (லண்டன்), செபஸ்ரியான் குயினர்ன் (பிரான்ஸ்), மனுவல் அன்ரன் (பிரான்ஸ்) ஆகியோர் வழங்கி வருகின்றனர். இவர்கள் அனைவரது தாராள உள்ளத்திற்கு எமது பாடசாலைச் சமூகம் சார்ந்த நன்றிகள்.

எமது பாடசாலை மாணவிகளுக்குப் பல வாழ்க்கை தேர்ச்சிப் பயிற்சிகளைச் செய்து வருகின்றது. அத்துடன் 2005ம் ஆண்டு Micro Code நிறுவனத்தினால் குறைந்த செலவுடன் 125 மாணவிகளுக்கு வழங்கிய கணணிப் பயிற்சியால் மிக்க பயனடைந்துள்ளனர். மேலும் ஒரு தொகுதி மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

2006ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சமூகக்கல்வி கற்பித்த சாதனைக் கண்காட்சி போட்டியில் எமது பாடசாலை 11 இடங்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2006ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வலைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளிலும் 17 வயதுப்பிரிவில் எமது பாடசாலை மாணவிகளின் அணி தெரிவு செய்யப்பட்டது. அத்துடன் 2006ஆம் ஆண்டு விளையாட்டுப் போட்டிகளும் சிறப்பாக நடாத்தி முடிக்கப்பட்டது.

மேலும் வாழ்க்கை நீடித்த கல்விக்கு உண்மையான அர்த்தமாக 10ம் தர மாணவர்களுக்கு IT என்ற தொழில் நுட்பப் பாடமும் A/L மாணவர்களுக்கு GIT என்ற பாடமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் இம் மாணவிகள் பாடசாலைக் காலத்தின் பின்னரும் மாறிவரும் இவ்வுலகிற்கு ஈடு கொடுக்க முன்னேறும் நம்பிக்கையைப் பெற்றுள்ளனர். இத்தகைய முன்னேற்றங்கள் ஒரு படியாக ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கு நிக்கொட் நிறுவனம் 60லட்சம் ரூபா செலவில் அமைக்கும் மூன்று மாடிக் கட்டடத் தொகுதியின் வேலைகள் 2006ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு பணிகள் விரைவாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவையெல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல் 2006 ஆம் ஆண்டு JICA என்ற யப்பான் நாட்டு முகவர் நிலையத்தினரால் '5S' என்ற திட்டத்தின் மூலம் பாடசாலையை வளமாக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் எமது பாடசாலை உள்வாங்கப்பட்டமை பெருமைக்குரியதாகும். இதற்காக விண்ணப்பித்திருந்த 72 பாடசாலைகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட 10 பாடசாலைகளில் எமது பாடசாலையும் ஒன்றாகும்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களில் மாணவர்களின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கை மேம்படுத்தும் செயற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அத்துடன் இத்திட்டத்தின் கீழ் காரியாலயக் கோவைகளை சுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் வைத்திருக்கும் செயற்திட்டங்களையும் ஆரம்பித்துள்ளோம். அத்துடன் வகுப்பறைகளில் மாணவர்களின் புத்தகப் பைகள் மற்றும் மேசை, கதிரைகளை உரிய இடத்திற்கு பேணும் முறைகளும் மாணவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

JICA என்பது 2ம் உலக யுத்தத்தில் மிகவும் அழிவைச் சந்தித்த யப்பான், சர்வதேச ரீதியில் புகழ்பெற்ற நாடாக வளருவதற்காக தீட்டப்பட்ட திட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இத்திட்டத்தின் பல அம்சங்களையும் நாம் விளங்கி அதன்படி செயற்படுவதில் கொண்டுள்ள ஆர்வம் 2006ஆம் ஆண்டின் டிசம்பர் மாதத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் மதிப்பீட்டில் பல வியத்தகு முன்னேற்றங்களை நாம் பெற்றுள்ளோம் என்பதை உறுதிப்படுத்தி நிற்கும்.

முகத்தில கரி பூசிறதெண்டதக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறன். ஆனால் இண்டைக்குத்தான் நேரில பாத்திருக்கிறன். அதுவும் மாமியினர் வெள்ள முகத்தில 'ஒருசட்டி கரி' பூசினதப் பாத்தன். எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. வீட்ட வந்தும் அடக்கமாட்டாமல் சிரிச்சன். மாமிக்கு கோவம் கூடிச்சது. வெள்ள முகம் சிவந்து போச்சது.

"என்னடா பல்லக் காட்டிராய். நல்ல சனங்கள் எண்டாய் பாத்தியே அவையினர் திமிர்க்கதைய விசாவில்ல வேலையில்ல இப்பவே இப்பிடயெண்டால் எல்லாம் கிடைச்சால் ஆக்களக் கையில பிடிக்க ஏலாது." எனக்கு இன்னும் சிரிப்புத்தான் வந்தது. கஸ்ரப்பட்டு அடக்கினன்.

மாமி!!

அப்பாவின் ஒரே தங்கை. 20 வருசத்துக்கு முன்னமே குடும்பத்தோட பரிசுக்கு வந்தவ. ரெண்டு

- சிறுகதை - சித்திரா சுதாகரன்

இப்பிட இருக்கேக்கதான் போனவருசம் அடிச்ச சுனாமியில அகதியாய் வந்த ஒரு இளங்குடும்பமும் எங்கிட கட்டிடத்திலதான் ஒரு அப்பாட்மென்ரில குடிவந்தினம். அநேகமாய் இரவு வேலை முடிஞ்சு நான் வாற ரெயினிலதான் அந்த அண்ணையும் வேலை முடிஞ்சு வருவார். இரவில பஸ் இல்லாததால ரெயினால இறங்கி பத்து நிமிசம் குறுக்கால நடந்துதான் வீட்ட வரவேணும். ஆரும் ரெலிபோணப் பறிப்பாங்களோ மணிப்பேசப் பறிப்பாங்களோ எண்டு பயந்து பயந்து வாற எனக்கு இப்ப அவரும் துணையாய் வரத் தொடங்கியிருந்தார்.

ஒண்டா வரையுக்க வாயை மூடிக்கொண்டு வரையேலுமே? நான் என்னைப் பற்றியும் அவர் தன்னைப்

நண்பர்களுக்கு மட்டும்

ஆண் ஒரு பெண் எண்டு அலக்கேசனுக்கு அளவாய் மூண்டு பிள்ளையள். நல்ல வேலையில் மாமா. பரிசின் புறநகர்ப்பகுதியில் மூன்றறை அப்பாட்மென்ற் எண்டு வசதியாயும் சந்தோசமாயும் இருக்கிறா. அவையினர் ஏரியாவில கிட்டத் தட்ட இருபது தமிழ்க்குடும்பங்கள் இருக்கும். எல்லாருமாச் சேர்ந்து அமைச்சிருக்கிற சமூகசேவை அமைப்பில மாமி நிர்வாகப் பொறுப்பில இருக்கிறா. தான் ஒரு சமூக சேவகியெண்டதிலயும் தங்கட அமைப்பு ஊருக்கு பல விதத்தில உதவுற தெண்டதிலயும் அவவுக்குப் பெருமை. தங்கட அமைப்புப்பற்றியும் சேவைகள் பற்றியும் அவ கதைக்கத் தொடங்கினால் நிப்பாட்ட ஏலாது.

ஆனால் அவவில இருக்கிற ஒரே குறை தன்ர லெவலுக்குக் குறைஞ்ச ஆக்களோட பழகமாட்டா பேசமாட்டா. சமூக சேவகியெண்டு பெருமப் படுறவ, சக மனுசரை செல்வாக்க வைச்சு தள்ளி வைக்கிறது முரண்பாடாயும் உண்மைத்தன்மையற்றதாயும் தான் எனக்குப் பட்டது.

ஒரு அறையில் பெடியள். மற்றதில மகள் மூண்டாவதில தானும் மாமாவும் எண்டு பிரிச்ச மாமி. ஹோலில ஒரு சோபா சும்மாகிடக்குதே எண்டு கவலப் பட்டுக்கொண்டிருக்கேக்கதான் நான் பரிசுக்கு வந்தன். டக்கெண்டு என்னப்பிடச்சு அதில படுக்க விட்டிட்டா. எனக்கும் மாமியோட இருக்கிறது வசதிதான். ஆனா மாமியினர் ஒரே கொண்டிசன். தன்ர கௌரவத்துக்கு குறைவுவாற மாதிரி கண்ட ஆக்களோடும் பழகக் கூடாது. கண்டபடி சிநேகிதம் வைக்கக் கூடாது. தான் காட்டிற ஆக்களோடதான் பழகவேணும். நானும் ஒமெண்டு வேலை, வீடு, இன்ரநெற் எண்டு இருப்பன். நண்பர்களைத் தேடவுமில்லை நட்பு அமையவுமில்லை.

பற்றியும் பரிமாறிக் கொண்டம். பெயர் வெற்றிவேல். அவைக்கு சொந்த ஊர் மட்டக்கிளப்பாம். அங்க சொந்தமாய் நெஸ்ரோநென்ற் வச்சிருந்தவையாம். சுனாமியில எல்லாம் அழிஞ்சபோக பரிசுக்கு அகதி களாய் வந்தவையாம். இஞ்ச ஒரு இந்தியன் நெஸ்ரோ நென்ரில வேலை செய்யிறோம். விசா இன்னும் சரி வரயில்லையாம்.

அவர் சொன்னதுகளை வீட்ட போய் மாமிக்குச் சொன்னன். மாமி எனக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தா.

"தம்பி தேவையில்லாத புதுப்புதுச் சிநேகிதங்கள் பிடிக்காத. ஆரோ எவையோ விசாவுமில்ல பிறகு எங்களுக்குத்தான் உவத்திரவம்."

அடுத்தநாள் லிப்ற்றருக்குள்ள அந்த அண்ண தன்ர மனைவியையும் மகனையும் அறிமுகப்படுத்தினார். குட்டையாய் வடிவாய் வெட்டப்பட்ட தலைமுடியும் நேர்த்தியான. இஞ்சத்தியக் குளிருக்கு ஏற்ற உடையும் அளவான் அலங்காரமுமாய் அந்த அக்கா நட்பாய்ச் சிரிச்சா. மூண்டு வயது மதிக்கத்தக்க மகன் என்னைப் பாத்து வெக்கப்பட்டான். இப்பிடப் பழகிற ஆக்கள மாமி சொல்லுறாவெண்டு எப்பிட முறிக்கிறது?. ஆனால் மாமிக்கு அவவப் பிடிக்கயில்ல.

அவவிட உடுப்பும் நடப்பும் தல வெட்டும் மம்.. இப்ப பரிசுக்கு வந்த ஆக்கள் மாதிரியே இருக்கு. ஏதோ இஞ்ச பிறந்து வளந்த ஆக்கள் மாதிரியல்லோ நடக்கினம் எண்டா. வந்து இருவது வருசம் ஆகியும் ஒரு தொள தொள பஞ்சாபியப் போட்டுக்கொண்டு நீட்டு ஜக்கற்றையும் மாட்டிக் கொண்டு "ஐயோ குளிருது, குளிருது" எண்டு நடுங்கிக் கொண்டு திரியிறவவுக்கு அந்த அக்காவப் பிடிக்காமல்த்தானே போகும். அந்த

அக்கா மாக்கேற்றுக்க கண்டு சிரிச்சவ்வாம் மாமி முகத்தத் திருப்பிக்கொண்டு வந்திற்றாவாம்.

வெற்றிவேலண்ண புதுசா கொம்பியூட்டர் வாங்கினார். அதப் புறோகிறாம் பண்ணத் தனக்குக் கஸ்ரமாய் இருக்குதெண்டும் என்ற மருமக்கள் புறோகிறாம் பண்ண உதவி செய்வாங்களோ எண்டும் என்னக் கேட்டார். நான்தான் சொன்னன் ஞாயிற்றுக்கிழமை பின்னேரம் வந்துபெல் அடியுங்கோ மருமக்கள் நிப்பாங்கள் அவங்களக் கேளுங்கோ எண்டு.

ஞாயிற்றுக் கிழமை வெற்றிவேலண்ண கதவத் தட்டினார். வாசலிலேயே வச்ச விசயத்தக் கேட்ட மாமிக்கு ஆச்சரியம். நாங்களே இப்பதான் கொம்பியூட்டர் வாங்கினது. அதுவும் படிக்கிற பிள்ளையளக்காவேண்டி.. இவைக்கேன் கொம்பியூட்டர்??. வாசலில வச்சே பதில் சொல்லி அனுப்பினா. பிள்ளையள் படிக்குதுகள் இப்ப அவையக் குழப்ப ஏலாது. உண்மையில் அவங்கள் ரீவிதான் பாத்துக் கொண்டிருந்தாங்கள். அண்ணைய வரச்சொன்னது என்னிலதான் பிழையெண்டு விளங்கிச்சது.

ஆனால் வெற்றிவேலருக்கு அக்காட குணம் விளங்கயில்லப்போல அடுத்த கிழமையும் கையில் ஒரு கடித்தோட வந்து பெல் அடிச்சார். கடிதம் பிரெஞ்சில இருக்கு வாசிச்சுச் சொல்லுவியளோ எண்டு. பிள்ளையள் வீட்டில இல்லையெண்டு பொய் சொல்லி அனுப்பினா மாமி. எனக்குத்தான் மனசுக்கு சரியான கஸ்ரமாய் இருந்தது. வெற்றிவேலருக்கு இன்னும் இஞ்சத்தய ஆக்களப் பற்றி விளங்க இல்ல.

அடுத்தமுறை வெற்றிவேலரின் மனைவி வந்து பெல் அடிச்சா

தங்கட மகனுக்கு வாற கிழமை மூண்டாவது பிறந்தநாளாம். தங்களுக்கு இஞ்ச ஒரு சொந்தக் காரரும் இல்லையாம். அயல் எண்ட முறையில் எங்கிட குடும்பத்த மட்டும் கூப்பிட்டு வீட்டில பிறந்தநாளைக் கொண்டாடப் போகினமாம். மாமி முகத்தில் அடிச்சமாதிரி பதில் சொன்னா.

“எங்களுக்கிருக்கிற சொந்த பந்தங்களும் சிநேகிதங்களும் காணும். புதுசா எங்களுக்கொருத்தரும் தேவையில்ல. நாங்கள் அறியாத ஆக்களினர் கொண்டாட்டங்களுக்குப் போறதுமில்ல.” அந்த அக்காவிட முகம் சுருங்கிப் போயிற்றுது. அது மாமிக்கு ஒரு குரூரத்திருப்தியைக் குடுத்திருக்கவேணும்.

அடுத்த நாள் வெற்றிவேலர் என்னோட முகம் குடுத்துக் கதைக்கயில்ல. றெயினுக்கையும் தள்ளித் தான் இருந்தார். நான்தான் வலியப் போய்க்கதைச்சன்.

“ஏண்ணை மாமியத்தானே கோவிக்கவேணும் என்னையென் கோவிக்கிறியள்”

“நீர் முதலே உம்மிட மாமியினர் குணம் இப்பிடியெண்டு சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் இப்படி அவமானப் பட்டிருக்கத் தேவையில்லை” எண்டார். அதுக்குப்பிறகு என்னோட கதைச்சாலும் முந்தின கலகலப்பு இல்ல.

மாமியினர் சமூகசேவை அமைப்பினர் ஆண்டுவிழா வந்தது. ஊரில அநாதைப் பள்ளியொன்றிற்கு உதவ நிதி சேர்க்க அதிஸ்டலாபச் சீட்டு விக்க முடிவு செய்தினம். எல்லா அங்கத்தவரும் பாஞ்சு பாஞ்சு மும்முரமா ரிக்கற் வித்தினம். அவைக்குள்ளேயே ஆரு கனக்க விக்கிறதெண்ட போட்டி. மாமி தன்ர பங்கிற்கு மூண்டு கட்டுப் புத்தகம் கொண்டு வந்தா. மொத்தம் நூற்றியம்பது ரிக்கற். மாமி ஆரோடையும் அவ்வளவாப் பழகாததால அவவால கனக்க ரிக்கற் விக்க முடிய இல்ல. மற்ற உறுப்பினர்கள் வித்து முடியுது. மாமி யினர் அப்பிடியே கிடக்குது. மாமிக்குச் சரியான கவலை. தன்ர மானம் போகப்போகுது. மற்ற உறுப்பினர்கள் நெளிக்கப் போகினமெண்டு புலம்பத் தொடங்கினா.

என்னட்டக் கொஞ்ச ரிக்கற் மாமாட்டக் கொஞ்சம் பிள்ளையளிட்ட கொஞ்சம் எண்டு தந்தா. எண்டாலும் எதிர்பார்த்த விற்பனை இல்லை. கடைசியாய் எங்கிட அப்பாட்மென்ற கட்டிடத்தில் விக்கிறதுக்கு என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு வெளிக்கிட்டா. முதல் வீடாய் வெற்றிவேலர் வீட்ட பெல்ல அடிச்சம்.

அண்ணதான் கதவு திறந்தார். ஒருகையில் பிள்ளையோட, சிரிச்ச முகத்தோட “உள்ளுக்கு வாங்கோ” எண்டு கூப்பிட்டார். மாமி மறுத்தா.

“இல்லத் தம்பி நான் ஒரு சமூக சேவை அமைப்பில இருந்து வாறன்.” எண்டு தொடங்கி ஒரு நல்ல சமூக சேவகியினர் ஸ்ரைலில தன்ர ரிக்கற் விற்பனையை விபரிச்சா. அண்ணரும் அமைதியாய்க் கேட்டிற்ற ரிக்கற் புத்தகத்த வாங்கி விலை பார்த்தார். “இஞ்சேரும் ஒரு அஞ்சு ஈறோ எடுத்துக் கொண்டு வாரும்” எண்டு வீட்டுக்குள்ள சவுண்ட் விட்டார். இவ்வளவு நேரமும் எல்லாததையும் கேட்டுக்கொண்டு உள்ளுக்க இருந்த அக்கா அஞ்சு ஈறோவோட வாசலுக்கு வந்தா. அண்ணரிட்டயிருந்து ரிக்கற் புத்தகத்த வாங்கிப்பாத்தா.

“என்னப்பா உங்களுக்கென்ன விசரே?” அக்கா போட்ட சத்தத்தில் மற்றவை திடுக்கிட்டுப் போனம்.

“ஏனப்பா கத்திறீர்?.”

“இதில என்ன எழுதியிருக்கெண்டு வாசிச்சனீங்களே?” அக்கா ரிக்கற்றின் அடிப்பக்கத்தைக் காட்ட அண்ண வாசிச்சார். “நண்பர்களுக்கு மட்டும்”.

“அப்ப கொண்டுபோய் நண்பர்களிட்ட விக்க வேண்டியதுதானே இஞ்ச ஏன் கொண்டு வருகினம்? நாங்கள்தான் அவையினர் நண்பர்கள் இல்லையே” அக்கா சொல்ல மாமியினர் முகத்தில் கரி பூசப்படத் தொடங்கிச்சது.

மகிழ்ச்சி உயிர்ப்பு

உயிர்ப்புள்ள தேசம்...

அலையில் கரையும்
உப்பின் நெடியாய்
என்னில் கரைந்து
என்னைத் தொலைத்த
என் சகியே!...

ஒன்றாய்க் கலந்து
இருவர் ஒருவராகி
உயிராய் வாழ்ந்தோம்
வா
ஒன்றாய் இணைந்தே
கண்ணீர் கோர்ப்போம்...

எரியும் எம் தேசத்தில்
தணல் எடுத்து
மரத்துப் போன
எம் கூடுகளுக்கு
சிதை மூட்டுவோம்...

விழிகளில் காய்ந்து போன
கண்ணீரின் உப்பெடுத்து
காயங்களில் பூசி
வலி செய்வோம்...

பல முறை சந்தித்தோம்
ஒரு முறையே பேசினோம்
பொன் முடிச்சு
மூன்றாய் விழ
முடிந்து வைத்தோம்
இல்லற அன்பினில்
எம் வாழ்வை...

சுதந்திரம் என்ற வார்த்தை
உச்சரிக்கப்பட்டபோது
அச்சமுற்று
கள்வரைப் போல்
புலம் பெயர்ந்தோம்...

இரவு உறங்கிப் போகையிலும்
நாம் விழிகளில்
கனவு சுமந்தோம்...
பாதை தெரியாத பயணத்தில்
கனவாகிப் போன கனவுகளில்
எம் பிள்ளைகளை
திசை தெரியாது-
சிதற விட்டோம்...

சிதறிய குட்டிகள் எம்
பண்பாட்டுக் கலாச்சார
வேர் பிடுங்கி

அந்நிய மண்ணெல்லாம்
புதைத்தார்கள்...

என் சகியே!...
திக்குத் தெரியாது
திசைகளற்று
தட்டுத் தடுமாறும்
நம் பிள்ளைகளுக்கு
சொல்லி விடு
நமக்காய் ஒரு தேசம்
உயிர்ப்புடன் இயங்குவதாய்...

23.01.2006

கலவி

இரவு விடிவது
வழமையாகிப் போனதால்
விடியாமல் செய்யும்
முயற்சியில்
ஒருவர் ஒருவருக்கு
உதவிக் கொண்டிருந்தோம்...

விழிகளற்ற வவ்வாலின்
எதிரொலிப் பறத்தலின்
மதிநுட்பம் வியந்தே
உணர்வின் உயிர்வரை
மூச்சிரைக்க
நகர்ந்து சென்றோம்...

வண்ணக் கனவுகளின்
வரணங்கள் கரைய
மேகங்கள் மூட்டம் கொண்டு
திரண்டு
மழையாய் நனைக்கும் வரைக்கும்
இணைந்திருந்தோம்...

பின் உறங்கிப் போனோம்...

கண்விழித்துப் பார்த்தபோது
அவளும் இல்லை
நானும் இல்லை
படுக்கையின்
விரிப்புக்களில் மட்டும்
கனவுகள்
மரணித்துக் கிடந்தன...

10.03.2006

தமிழும் தமிழரும் தலைநிமிர வேண்டும்

கலையும் கலைஞரும் புகழ்பெறவேண்டும். முற்றத்து வாசத்தினை நுகர்ந்தேன், சுவைத்தேன், கலைதனை ரசித்தேன். கலைஞர்களது கற்பனைத் திறனை சிந்தித்தேன் பாராட்டுக்களுடன் நான் உள்ளே வருகின்றேன்.

தாளைய நடனத்துடன் மழலைகளின் திறன், சுவையுட்டும் பேச்சுக்கள், சிறுமியின் நெறிப்படுத்தலில் குறத்தி நடனம், கதம்பம் - சுயலாபம் தேடுவோருக்கு ஓர் முகமுடிக்கிழிப்பு. கொற்றவன் நீதி இசைநாடகம், விளையாட்டுக்கலைஞன் கௌரவிப்பு, அலைஓசையுடன் வீசியது முற்றத்து வாசம்.

கலையின் சிறப்புக்கு நடனம் வேண்டும். நடனமிட்ட செல்வி எம்லீனா வியூ சிறுமியாக இருந்தாலும் நன்று பரீட்சித்தவர் போல் முகபாவனை நன்றாக உள்ளது. மற்றும் சிறுமிகளின் நடனம், தாளையமிட்ட சிறுமிகளின் சிறப்பு, லயம்சூறும் சிறுமி வேர்ஜினியா மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டியவர். நாடகம் (கதம்பம்) பல உண்மைகளை வெளிக் காட்டியது. முகத்திற்கு முன், முகத்திற்குப்பின் எப்படி இப்படித்தான் இருக்கும். நாடக இயக்குனர் ஜோயின் புதிய முயற்சிக்குப் பாராட்டு. தொடரும் படைப்புக்கள் வெற்றிபெற வாழ்த்துக்கள். நாடகத்தில் தோன்றிய நடிகர் யூட்சன் சிறப்பான நடிகராக வர வாய்ப்புண்டு. இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் கொள்ள வேண்டும். தாய் வேடமேற்ற நடிகை அப்பாத்திரமாகவே மாறிவிட்டார். ஜெனற்றஜோய் நல்ல நடிகை மட்டுமல்ல, நல்ல ஒரு நடிகரின் வாரிசு. அமரர் கிறகரி தங்கராஜாவின் வாரி சல்லவா. இசைநாடகம் பாராட்டும்படி நன்றாக உள்ளது. நாடகம் மூலம் தனக்கென ஒரு இடத்தை தக்கவைத்துக்கொண்ட அண்ணன் டேமியன் குரியை எப்படி நான் பாராட்ட. மேடையை தன்வசம் கொண்டுசெல்லும் நடிகன். இருப்பினும் புதிதாக இரு இளம் நடிகைகளை தன்னுடன் ஈடுகொடுத்து நடிக்கும் படி உருவாக்கியுள்ளார். அவர்களும் மிகவும் சிறப்பாக நடத்தார்கள். (செல்வி. பொபிதா ஞானேந்திரன், செல்வி. தனுஜா சாள்ஸ்) இருப்பினும் யாழ்ப்பாடி நாடகம் மூலம் மன்னனாகத் தோன்றி பாராட்டும்படி நடத்த நடிகரும் இயக்குனருமான மனுவல் அன்ரன் சிறு பாத்திரத்தில் தோன்றினாலும் சிறப்பாக நடத்தார். எப்பாத்திரமானாலும் ஏற்று நடப்பவன்தான் நல்ல நடிகன். மண்ணின் மைந்தன் கிறேசியன் கௌரவிக் கப்பட்டது பெருமைக்குரிய விடயம். அன்று அவரது பிறந்தநாளும். அவரது வாழ்நாளில் ஆற்றிய சேவைக்கு கிடைத்த புகழ், பெருமை, பாராட்டு, மதிப்பு.

அலைஓசை அட்டைப்படம் நன்றாக உள்ளது. அவலத்தின் கோலம், சுனாமியின் தாக்கம், மழலையின் சிந்தனை, எதிர்கொள்ளும் எண்ணம், பரிமாணத் தோற்றம், ஆசிரியரின் தலையங்கம் (ஜோய்) ஒருகணம் நம்மை தாயகம் கொண்டு சென்றது. கலைவிழாவிற்கு சிகரம் வைத்தாற்போல அலைஓசையின் மா.கி. கிறிஸ்தியனின் அதிபர் தொடரும் பெருமை சேர்த்தது. அழகான சிலவரிகள் கவர்ந்தன. மாணவர்களின்

உயர்ச்சி. ஆசிரியர்களின் மகிழ்ச்சி. இவ்வுயர்வின் புகழ்ச்சிதான் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி. உண்மை. இக்கலைவிழாவிற்கு பொருத்தமானது. சிறப்பான செயல்களைச் செய்வோர்கள் படும் துயரங்கள் எவ்வளவே. அதை நொடிப்பொழுதில் தவறாக விமர் சனம் செய்வார்கள். குறைகள் சொல்லுவோர்கள் சொல்லுவார்கள். கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள் கண்டு கொள்ளக்கூடாது. காரணம் அவர்களால் முடியாததை நீங்கள் செய்கிறீர்கள்.

நீங்கள் தொடரும் ஒவ்வொரு செயலும், செயல் பாடும், படைப்புக்களும், நமது முன்னேற்ற படிக்கட்டுக்கள், படைப்புக்களைக் கொடுக்கச்சிலர் தான் உண்டு. அதைச் சுவைக்க, ரசிக்க பலருண்டு. கலை சிறக்க வேண்டுமானால், நல்ல கலைஞர்கள் வரவேண்டும். அக்கலைஞர்கள் வளரவேண்டுமானால் ரசிகர்கள் ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் முகம் மலரும் சந்தோஷம் மிளிர் தொடருவார்கள் கலைப்பயணத்தை. நம் கலை நமக்குப் பாரம்பரியமானது. சிறுவர்களே, சிறுமியர்களே, கலைஞர்களே உங்கள் படைப்புக்கள் அத்தனையும் முத்தானது. கலையில் போட்டிகள் வேண்டும். பொ-நாமையாக மாறாது பாதுகாக்க வேண்டும். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணம் வீசும். ஆண்டுதோறும் வீசுகிறது.

ஒலிக்கும் அலைஓசையில் முற்றத்து வாசம் கமழட்டும்.

உளமார வாழ்த்தும்

பாஷையூர் அதிசயன்

முகம் மறைத்தபெண்

**பக்கத்தில் சென்று பரீட்சி நூனைத்தேன்
புரட்சம் கேட்டேன் க(ன்)ன் ரசம் தந்தான்**

**இடையைத் தொட்டேன் நூணலாக நெளிந்தான்
இதுவரை போதும் என்றான் மறுமுறை வரவா என்றேன்**

**நூணத்தால் தலைகுனிந்தான் நான் மட்டும் தன்மையில்
கண்வீழ்த்தும் பார்த்தால் கனவு மங்கை சென்றுவிட்டாள்**

**தொடராத கனவாலே தொலைதூரம் சென்றவளை
வீடியாத பொழுதானாலும் வியப்புடன் நேச்த்ததேன்**

**கனவுக்கன்னி ரத்யா மத்யா கயல்வீழ்யா (என்)
கற்பனைத் தேவியே கணநேரம் கத்கலங்க வைத்துவிட்டாய்**

**தூக்கத்தில் வந்தவளை என் ஏக்கத்தைத் தீர்ப்பாயா
கற்பனைக் கழகமவள் ஒப்பனை முகமவள்**

**சொற்ப நேரச்சந்திரியே சுவையல்லாய் பெண்ணவளை
கணநேரத்து நாயகியே கனவில் வந்த மாதூரியே.**

பாஷையூர் கணேஷ்

குருநகர் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தில்

18.12.06 அன்று பாரிசில் உள்ள Forêt de Clignancourt பிரதமவிருந்தினரான திரு.திருமதி.சாள்ஸ் பத்திமா அவர்கள் அணிவித்தும் அவரது பாரியார் திருமதி.கமில்ரன் கீதா வரவேற்பைத் தொடர்ந்து மங்கள விளக்கேற்றல், தொடர்ந்து சங்கத் தலைவர் திரு. பீலிக்ஸ் அவர்கள் நடனமாடி அனைவரையும் வரவேற்றார்கள். தொடர்ந்து நேர்த்தியாகவும் இடம்பெற்றது.

சிறுவர்களின் 'இருப்பிடம்' எனும் தாளலயம் மிகவும்கலைவிழாவில் தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்திகளை வெளிக்கொணரத் தவறவில்லை. எனவே கன இந்தமுறை அறிவிப்பாளர்களாக திருமதி. ஜோய் துல்லியமாக நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

சிறப்பு நிகழ்வுகளாக இரு நாடகங்கள் மேடையே (கதம்பமாலை) மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு எளையும் எமது மக்களின் அறியாமையையும், போகவிட எடுத்தியம்பி நல்லதொரு செய்தியை எமக்கு உணர்வுக்குள் இழுத்துச் சென்றுவிட்டது. அந்தவகையில் சார்பிலும் எமது பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ள பெரும் பங்கை வகித்திருந்தது. அவர்களுக்கும் எமது

இதனைத் தொடர்ந்து டேமியன் குரி அவர்களின் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. அனைவரினதும் பாராட்டு சொல்லத் தேவையில்லை. அவர் ஒரு அனுபவம் அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். மனுவல் அன்ரன் அ இதில் நடித்த பெண்கள் (தனுஷா சாள்ஸ், பொபி மட்டுமல்ல நாடகத்துறையிலும் சிறந்தவர்கள் என்ற கலைக்குழு சார்பில் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்து இசையை திரு. நிச்சேட் ஈஸ்வரன் அவர்களும் தயாரிப்பு ஒப்பனை செய்து நாடகங்களை மெருகேற்றினார்.

அதைத் தொடர்ந்து மண்ணின் மைந்தராக திரு. விக்கப்பட்டார். இந்நிகழ்வை டேமியன் குரி அவர்கள் சஞ்சிகை இதழினை திரு. எ.ஜோய் அவர்கள் வெளியிட்ட போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டியோருக்கான பத்திமா அவர்கள் வழங்கினார். இறுதி நிகழ்வாக சந்திரிகழ்ச்சிகள் யாவும் இனிதே நிறைவேறியது.

அரங்கேறியது முற்றத்துவாசம் கலைவிழா 6

வட மண்டபத்தில் 3.30 மணியளவில் ஆரம்பமாகியது. கலை சங்க பொருளாளரான திரு.கமில்ரன் அவர்கள் மாலை உச்செண்டு வழங்கியும் வரவேற்றனர்.

மதுமி வணக்கம், பாடசாலைக்கீதம் இடம்பெற்றது. அதைத் திரைநிகழ்த்தினார். வரவேற்பு நடனமாக சிறுவர்கள் அழகாக பாராட்டு, பேச்சு, நடனங்கள் ஆகியவை மிகவும் சிறப்பாகவும்

நமையாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வருடமும் முற்றத்துவாசம் கலைவிழா நடைபெற்று வருகிறது. அந்தவகையில் இந்த வருடமும் தங்கள் திறமை குழு சார்பில் இந்தச் சிறார்களுக்கு எமது பாராட்டுக்கள். திருமதி. எட்டுவேட் யசோதா ஆகியோர் மிகவும் சிறப்பாகவும் எமது பாராட்டுக்கள்.

பட்டன. திரு. ஜோய் அவர்களின் எண்ணத்தில் உருவான தமிழ்ச் சமூகம் புலம்பெயர்ந்து எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைப் புறஞ்சொல்லித் திரியும் மனிதர்களின் இயலாமையையும் உணர்ச்சி சென்றது இயல்பாகவே பார்வையாளர்களை அந்நிகழ்வுகளால் அளவற்ற ஆர்வம் மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர். கலைக்குழு தம்புகின்றோம். இதில் நடித்த நடிகர்களின் நடிப்புத்திறன் பாராட்டுக்கள்.

கத்தில் உருவான 'கொற்றவன் நீதி' எனும் இசை நாடகம் மும் பெற்றது. இதில் டேமியன் சூரி அவர்களின் நடிப்பை பாராட்டிய நடிக்க என்பதை இம்முறையும் நிரூபித்திருந்தார். எனும் தன்னுடைய பாத்திரத்தை திறம்படச் செய்திருந்தார். (கொணந்திரன்) ஆகிய இருவரும் தாங்கள் ஆட்டத்தில் நிரூபித்துச் சென்றுள்ளார்கள். இவர்களுக்கும் எமது பாராட்டுக்களாகின்றோம். இந்த இரு நாடகங்களுக்கும் பின்னணி கொணர்சாலஸ் அவர்களும் வழங்க திரு குணம் அவர்கள்

கிறேசியன் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவம் பெறப்படுகிறார்கள். இதனையடுத்து அலையோசை நடைபெற்றது. அடுத்து கலைத்திறன் போட்டிகளிலும் மாண்புமிகு சில்கள் வழங்கப்பட்டது. பரிசில்களை திருமதி. சாள்ஸ் செயலாளர் திருமதி. கமில்ரன் கீதாவின் நன்றியுரையோடு

மரணபயம்

- சிறுகதை -

பாயால் சுற்றப்பட்ட சந்திராக்காவின் உடல் மண்ணில் புதைக்கப்படும் போது சுற்றிநின்றோர் பத்துப்பேர் கூட இருக்காது. உடலைப் புதைத்துவிட்டு நின்றவர்களும் விலகிச் சென்றுவிட்டார்கள். சந்திராக்காவிற்காக கண்ணீர் சிந்த எவரும் இருக்கவில்லை. சேமக்காலையில் எவரும் இல்லாது நான் தனித்து விடப்பட்டேன். தனிமையும் சாவின் துயரமும் என்னை அச்சம் கொள்ளவைத்தது. மரணம் பற்றிய பயம் என்னைத் தொற்றிக்கொண்டது. உயிரோடு இருந்த காலத்தில் சந்திராக்கா வாழ்ந்த வாழ்வை நினைத்தபோது என்னில் இருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்தது. இருத்தல் பற்றிய கேள்விகள் என்னைத் தொல்லைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. உடலைப் புதைப்பதற்கு குறைந்த பட்சம் ஒரு சவப்பெட்டியாவது வாங்கமுடியாது பாயால் சுற்றிப்புதைக்க வேண்டியநிலை என்னை குழப்பம் கொள்ள வைத்தது. சந்திராக்கா நீ எப்படி வாழ்ந்தாய்? உன் ஒவ்வொரு செயலும் அர்த்தம் கொண்டவையல்லவா இன்றோ யாரும் அநாதையாக இறுதிக் கிரிகைகளைக் கூட ஒழுங்காக செய்ய முடியாது புதைந்துபோன உன்னைப் போல் எங்கள் தேசத்தில் எத்தனை பேரோ?!

வெள்ளாப்பில் தொடங்கும் சுறுசுறுப்பு மாலைவரை ஓயாது உற்சாகமாக இயங்குகின்ற கடலோரக் கிராமமாகிய குருநகரில் வாழ்ந்தவள்தான் சந்திராக்கா. அப்போ நான் பள்ளிக்கூடச் சிறுவன். பள்ளிக்கூட லீவு நாட்களில் கடற்கரைக்குச் சென்று மீன்வாங்குவது என்றால் எனக்கு அலாதிப்பிரியம். கருவாட்டுக்கொட்டில் வழியாக சைக்கிளில் கடற்கரைக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் சந்திராக்காவை காணாது செல்ல முடியாது. அவள் கருவாட்டுக் கொட்டில் நடத்திவந்தவள். கருவாட்டுக்கொட்டிலில் இருந்து கடற்கரைவரை கரடு முரடான பாதை. நான் சிறுவனாக இருந்ததனால் சைக்கிளில் போவது எனக்குச் கொஞ்சம் சிரமமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் அந்த வழியால் நான் செல்லும் போது 'பார்த்துப்போ ராசா' என்று என்னைப்பார்த்து சந்திராக்கா சொல்லுவா. எனக்கும் அவளுக்கும் உறவு இப்படித்தான் ஆரம்பமாகியது.

நான் கடற்கரைக்குச் செல்ல பிரியப்படுவதே அங்கு விற்கும் சவ்வரிசிக் கஞ்சியை குடிப்பதற்கும், லொத்தர் விளையாடுவதற்கும் தான். அம்மாவிடம் 20 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு மீன் வாங்கப்போவேன். எப்படியாவது 15 ரூபாய்க்குள்ள மீனை வாங்கிவிட்டு மிகுதிக் காசில் ஒன்றரை ரூபாவுக்கு ஒரு கிளாஸ் சவ்வரிசிக் கஞ்சியும் மிச்சக் காசுக்கு லொத்தரும் விளையாடுவேன். பல முறை தோத்திருக்கின்றேன். சிலமுறை வென்றும் இருக்கின்றேன். லொத்தரில் வென்ற போதெல்லாம் சாமான் களுக்குப் பதிலாக காசுதான் வாங்குவேன். திரும்பத் திரும்ப விளையாடி வென்ற காசையும் தோற்று விட்டுத்தான் வீடு திரும்புவேன். அம்மாவிடம் சொல்லுவேன் 20 ரூபாய்க்குத்தான் மீன் வாங்கினான் என்று.

ஒவ்வொரு நாளும் பந்து விளையாடுவதற்காக காலை என்றழைக்கப்படுகின்ற மைதானத்திற்கு கருவாட்டுக்கொட்டில் வழியாகத்தான் செல்லவேண்டும். மைதானம் செல்லும்போதும் சந்திராக்கா என்னைப் பார்த்து புன்முறுவல் செய்வா. எனக்கு மீன்குடல் என்றால் ரொம்பப் பிடிக்கும். அப்போதெல்லாம் குடல் வாங்க சந்திராக்காவிடம்தான் செல்வேன், நல்ல குடலாக நான் கொடுக்கின்ற காசுக்கு மேலாக போட்டுத்தருவா. சிலவேளைகளில் சும்மாவும் தந்திருக்கின்றா. அப்ப எல்லாம் எனக்குச் சந்தோஷம். அந்தக் காசையெல்லாம் அம்மாவிடம் கொடுக்காமல் லொத்தர் விளையாட பயன்படுத்துவேன். சந்திராக்காவிற்கு நாலு பிள்ளைகள். பிள்ளைகளும் சுறுசுறுப்பாக அவவுடன் சேர்ந்து மீன்கீறி உப்புப்போட்டு காயப்போடுவதில் உதவியாக இருந்தார்கள். குருநகரில் நல்லது கெட்டது எல்லாத்துக்கும் சந்திராக்கா வலிந்து போய் முன்நின்று எல்லோருக்கும் உதவி செய்வா. எந்தவித கைமாறும் எதிர்பார்க்காமல் உதவி செய்யக்கூடிய மனம் அவவுக்கு.

1986 ஆனி 10 மண்டைதீவுக்கடலில் முப்பத்தொரு மீனவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது எங்கட ஊர் எப்படித் துடிச்சது. இப்பநினைச்சாலும் உடம்புக்குள்ள இனத்தெரியாத உணர்வு ஏற்படும். ஏதோ இயக்கப் பெடியள் ஆயுதம் கொண்டுவந்திருக்கிறான்கள் அதை இறக்கிக் கொடுப்பம் எண்டுதான் நானும் ஜெற்றிக்கு ஓடினான். ஆனால் அங்க போனபோதுதான் தெரிந்தது எங்கட உறவுகள் சிங்களக் கடற்படையால் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பதை. ஒவ்வொரு உடலையும் தூக்கும் போது அருகில் இருந்து பார்த்தனான். சிங்கள நேவி

எ. ஜோய்

தமிழர்கள் மேல் எவ்வளவு வெறிகொண்டிருந்தவர்கள் என்று ஒவ்வொரு உடலங்களிலுமிருந்த குத்துவெட்டுக் காயங்களை வைத்து என்னால அப்ப உணரமுடிந்தது. முப்பத்தொரு உடல்களும் வாசிகசாலையில் வளர்த்தப் பட்டிருந்த போது ஊரே கதறி அழுதது. எங்கட பாடசாலையாலை மாணவர்களை அழைச்சுக்கொண்டு போய் காட்டினார்கள். என்னால சடலங்களை திரும்பவும் பார்க்கமுடியாமல் தலைசுத்துவதைப்போல இருந்தது. அப்போது எனக்குள்ள எழுந்த கோபம், கண்ணீர், இயலாமை எல்லாமே இப்போதும் எனக்குள்ளே அழியாத பதிவாக இருக்கிறது.

ஊருக்குள்ள யாருக்கு யார் ஆறுதல் சொல்லுது என்று தெரியாமல் இருந்தனாங்கள். அப்ப சந்திராக்காவைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். பம்பரமாய்ச் சுழன்றுகொண்டு எல்லா வீடுகளுக்கும் சென்று ஆறுதல் சொன்னது மட்டுமல்ல தன்னால முடிந்தளவு சமைச்சும் கொடுத்தவ. ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு வீட்டில் காவலுக்குப் போய்ப்படுத்திருந்து அடக்கம் செய்யும்வரை

கூடவே இருந்து எல் லோருக்கும் உதவியாகவும், ஆறுதலாகவும் இருந்தவ. இன்று யாருமற்ற அனாதையாக அவவுடைய அடக்கத்தில் பங்குபற்ற ஊரில் ஒருவருமில்லாது தனிக்கட்டையாக மண்ணுக்குள் புதைந்து போன சந்திராக்காவை நினைக்கையில் நெஞ்சு கனக்கிறது.

இராணுவ நடவடிக்கையால் சனங்கள் ஊரிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தபோது சந்திராக்காவும் இன்னும் சில வயதுபோனவர்களும் ஊரிலேயே இருந்தார்கள். வழக்கமாக சந்திராக்கா தன் கருவாட்டுக் கொட்டிலைவிட்டு வேறெங்கும் போவதில்லை. காலையிலிருந்து மாலைவரை கருவாட்டுக் கொட்டிலுக்குள்ளேயே வேலைசெய்துகொண்டு இருப்பா. இரவுப் படுக்கைக்கு மட்டும்தான் வீட்டுக்குப் போவது வழக்கம். கடைசியாக இடம்பெயர்ந்தபோது பிரச்சனை பெரிதாக வரப்போவதாக சனங்கள் கதைத்ததனால் சந்திராக்கா தான் சேமித்த பணத்தை பிள்ளைகளிடம் கொடுத்து வன்னிப்பக்கம் அனுப்பிவைத்தா. இடம்பெயர்வின் போது குருநகர் மக்கள் சரியாகக் கஸ்ரப்பட்டார்கள். எவ்வளவுதான் தொழில்நடந்தாலும் அதை அன்றே செலவு செய்யும் பழக்கத்தை குருநகர் மக்கள் கடைப்பிடித்ததனால் இடம்பெயர்ந்தபோது தொழில் இன்றி சாப்பாட்டுக்கே மிகவும் கஸ்ரப்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த விடயத்தில் சந்திராக்கா மிகவும் கெட்டிக்காரி. எதிர்காலம் பற்றிய தெளிவான அறிவு, சேமித்துவைக்கின்ற பழக்கம் இன்னும் பல அறிவார்ந்த விடயங்களைக் கொண்டிருந்தா. நானும் எனது ஊரைவிட்டு கொழும்புத்துறையிலுள்ள பள்ளிக்கூட மொன்றில் போய்இருந்தேன். சந்திராக்கா தன்னுடைய கருவாட்டுக்கொட்டிலே கெதி எண்டு இருந்தா. இடம்பெயர்ந்து ஒருமாதம் ஆகி இருக்கும் எனக்கு என்னுடைய வீட்டைப்பார்க்க வேணும்போல இருந்ததால் அம்மாவுக்கும் சொல்லாமல் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு ஊருக்குள்ள போனேன். ஒருசில பெருசுகளைத் தவிர ஊர் வெறிச்சோடிக்கிடந்தது. என்னுடைய வீட்டைப் பார்த்துவிட்டு திரும்பியபோது சந்திராக்காவின் நினைவு வந்தது. சரி ஒருக்கா அவவையும் பார்த்துவிட்டு போவம் எண்டு கருவாட்டுக் கொட்டிலை நோக்கி பதுங்கிப் பதுங்கி சைக்கிளில் போனேன். சந்திராக்காவின் கொட்டில் திறந்திருந்தது. சந்திராக்கா எண்டு கூப்பிட்டுப்பார்த்தன் எந்தப் பதிலும் வரவில்லை. உள்ளே போய்ப்பார்ப்பம் எண்டு வாசலுக்குகிட்ட போக ஏதோ மணம் உள்ள இருந்து வந்தது. காத்தில வந்த அந்த மணத்தில பிணத்தினர் வாடையை என்னால் உணர முடிந்தது. நித்தமும் செத்து செத்துப் பிழைக்கின்ற வாழ்வியலில் எத்தனை தமிழ்நர் அழுகின உடலினர் வாடையை நாங்கள் முகர்ந்திருப்பம். இலையான் சந்திராக்காவின்ர உடம் பில மொய்க்கிறதும் பக்கத்தில் காய்ந்துபோய்க் கிடக்கின்ற நாறல் கருவாட்டில் மொய்க்கிறதுமாய் அங்கும் இங்கும் பறந்துகொண்டிருந்தன. சந்திராக்கா செத்துப்போய் பத்துநாள்க்கு மேல் இருந்திருக்கும். அந்த இடத்தில் எனக்கு அழுகையைவிட பயம்தான் மேலோங்கி நின்றது. நாலுபிள்ளைகளுக்குத் தாய், ஊராருக்கு ஓடிஓடி உதவிசெய்த சந்திராக்கா இன்று அழுகிய பிணமாய் இலையான்களுக்கு உணவாகிக்

கிடந்ததை என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அப்படியே அவவை விட்டுவிட்டுப் போக என்ற மனம் ஒப்பவில்லை. உடனே கோயிலுக்கு ஓடிப்போய் சுவாமியிட்ட விசயத்தைச் சொல்லி பிள்ளைகளுக்கு அறிவிக்க முயற்சி பண்ணினேன். ஆனால் எந்தப் பயனும் கிட்டவில்லை. இறுதியாக சுவாமியினர் ஆலோசனைப்படி அவ படுத்திருந்த பாயாலேயே அவவை சுற்றி ஊரில இருந்த சில வயோதிபர்களுடைய துணையுடன் சவக்காலையில் கொண்டுபோய்ப் புதைத்தோம். இத்தனைக்கும் சந்திராக்காவுக்கு என்ன நடந்தது எண்டு கூட எங்கள் ஒருத்தருக்கும் தெரியாது.

சாவின் கொடுமர் எனக்குள் கேள்வியாய் எழுவானம் கறுத்துக்கொண்டிருந்தது. சவக்காலையை இருள் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும் போது மரணபயம் என்னைப் பற்றிக்கொண்டது. எழுந்து சவக்காலையைவிட்டு வெளியேறும்போது பலத்த மழை கொட்டத் தொடங்கியது. உறவுகள் அழமுடியாத குறையைப் போக்க இயற்கை கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தது. சந்திராக்க தனது கடைசி நேரத்தில் எப்படித் துடிதுடித் தாவோ, யாரை நினைத்தாவோ எதுவுமே தெரியாது என் மனசு குழம்பிக்கிடக்கிறது. சந்திராக்காவைப் போல எங்கட தேசத்தில் இன்னும் எத்தனை பேரோ?

குருநகர் சன். ஜேம்ஸ்

பழைய மாணவர் சங்கம் - பிரான்ஸ்

2006ம் ஆண்டிற்கான நிர்வாக சபை

தலைவர்	: திரு. மனவல் அன்ரன்
செயலாளர்	: திரு. மா. போல் நியூமன்
பொருளாளர்	: திரு. செல்வரட்ணம் வியூ
உப தலைவர்	: திரு. டேமியன் சூரி
உப செயலாளர்	: திருமதி. டியான்சி ரெஜி
கணக்குப் பரிசோதகர்	: திரு. மிக்கேல் கிறிஸ்தூராசா

நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள்

திரு. குருசமுத்து பீலிக்ஸ்
 திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை எடவேட்
 திரு. அலோசியஸ் கமில்ரன் (கலைக்குழு தலைவர்)
 திரு. செபஸ்டியாம்பிள்ளை தேவதாஸ்
 திரு. பிரான்சிஸ் ஜான்சன்
 திரு. எ. ஜோய்
 திருமதி. கலா மனோகரன்
 திருமதி. பற்றீசியா றமணிதரன்

குருநகர் சமூக சேவை அமைப்பு கனடா - அமெரிக்கா

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

தலைவர்: அன்ரன் வில்வறாஜா (குட்டியன்)
 உப தலைவர்: யூஜினறாஜ் யோகநாயகம்
 செயலாளர்: றொணி பீற்றர் (மெளறி)
 உப செயலாளர்: டீன்பேக் பீற்றர் (லெலின்)
 பொருளாளர்: அஞ்சலோ ஜோசப்

தொடர்புகளுக்கு

905 890 0287 (USA) - 416 266 6190 - 416 908 9390

புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை

சமூகத்தை நேசித்தெழும் கலை இலக்கியப் படைப்பாளியின் நிலைப்பாடுகள் தலைமுறையின் வாழ்வின் முன்னோட்டத்தின் நாட்டத்தில் விழிப்புணர்வின்னையும் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளையும் தூண்டவல்லனவாகச் சமூகம் சார்ந்த முற்போக்குடன் முன்வைக்கப்படுதல் சாலச் சிறந்தனவாக கணிக்கப்படுகிறது. அத்தோடு தேடலுக்கும் சகல நிலைகளில் நின்று உரையாடுவனவாகவும் உள்ள உயர்ந்த பேறாகும். இந்தவகையான கலையும் கலைஞனும் படைப்பாளிகளும் குருநகரில் வாழ்ந்து வந்தவர்களில் பலருள் பலரதுகலைச்சேவையும் - படைப்பியல் பங்கும் ஆவணப்படுத்தப்படாமலும் தேடுவாரற்ற நிலையில் ஒதுக்கி ஒடுக்கப்பட்டும் தேடிக்கண்டெடுத்துக் கண்காணித்துப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படாமலும் கலைஞனையும் கலைநிலைகளையும் மதித்து மகிமைப்படுத்தாமலும் வயிற்றெரிச்சலில் வேணுமென்று விடுபட்டுப்போன சம்பவங்கள் அதிகமாக உள்ளது. அதுமட்டுமல்லாது வேண்டாவெறுப்பான போக்கில் (சுயநலம், காழ்ப்புணர்வு) அறிந்தும் அறியாமையின் நிலையில் மறைந்து போன கலைஞனும் படைப்புக்களும் அதிகமாக உள்ளது. இதிலும் மிகக் கவலைக்குரியதும் கேலிக்குரியதுமான விடயம், போதியளவு வசதியிருந்தும் தகுந்த பாதுகாப்பிற்கான வழிகளிருந்தும் தங்களது படைப்புக்களைப் பத்திரப்படுத்தாமல் விட்டதும் பதிப்பில் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியில் அக்கறையற்றதுமான போக்கே. கலை இலக்கிய நிலையில் திறமையும், புலமையும், படைப்பியல் வல்லநல் கலைஞனும் கவிஞனுமான புலவர் பிரான்சிஸ் மிக்கேல்பிள்ளை இவரைப்பற்றி இக்கட்டுரை என்ன சொல்லப் போகின்றது?

இவரது காலப் பரிமாணம் சமூகச் சூழலில் மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அன்றிலிருந்த சமூகம் புலவரை எப்படியாக அணுகியிருந்தனர் எனும் பதத்தில் சிலபல சிக்கல்கள் ஊடுருவக் காணலாம். புலவர் கடற்றொழில் படகுகள், மீன் பதப்படுத்தும் ஸ்தாபனம், குத்தகைக்காரன், சம்மாட்டி இந்தவகையில் வருவாய்க்கான வசதிபடைத்திருந்தவர். இந்தப் பெரும் பணக்காரப் புலவர் ஏன் தனது படைப்புக்களை ஆவணப்படுத்தவும் பாதுகாத்திடவும் தவறினார்? அன்று புலமையும் வறுமையும். கூடவே வாழும் என்றார்கள். இவருக்கும் வறுமைக்கும் சம்மந்தமே இல்லை.

நானறிந்த நாடக எழுத்தாளர்கள் பலரிடையே புலவர் ஒருவகையில் வித்தியாசமானவர். திராவிடர் இயக்கத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டவர். பெரியார், அறிஞர் அண்ணாவின் வழிகளில் நடந்தவர். சங்க நூல்களை விரும்பியும் விபரமாகவும் கற்றுத் தேர்ந்தவர். மரபுக் கவிஞன். கவிதைக்கு உரித்தான நடைபிசகாது படைக்கும் வல்லகவிஞன். விருத்தத்தில் விருப்பமானவர்.

கடலோரக் கவிதைகளைக் கச்சிதமாகப் படைத்தவர். விழாக்களுக்கும், சிறப்பு மலர்களுக்கும் பிரியாவிடைக் கனவான்களுக்கும் தமிழ்மொழிப் பற்றாளர்களுக்கும் பாடிக்கொடுத்த பாடல்கள் அதிகம். இருந்த போதிலும் எந்தக் கவிதையும் நூலுருப் பெறாமல்

போனது புலவர் விட்டபெரும் தவறாகவே இந்தத் தலைமுறையினருக்குத் தென்படுகின்றது.

சாதாரண தொழிலாளியாக இருந்த காலத்தில் குருநகர் நாடக மன்றம் இவரையே நாடக எழுத்தாளனாகக் கொண்டு இயங்கியது. இவரது நாடகங்களையே மேடை காண்பதை நோக்கமாகவும் செயல்படுத்துவனவாகவும் இருந்தனர். புலவரும் திராவிடர் கழகப் பற்றாளராக இருந்தமையால் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுக்கும் செந்தமிழ் வசனங்களுக்கும் பாடல்களுக்கும் குறைவில்லாமல் திகழ்ந்தன. புலவரால் எழுதப்பட்ட குமணன், குற்றவாளிக் கூண்டிலே, அருளப்பர் இந்த நாடகங்கள் சிறப்பானது.

குமணன் நாடகம் இவரது கவித்துவமான உரையாடல்களை உள் எடக்கிய அதிசிறந்த சரித்திர நாடகம். வடபகுதியில் பலஊர்களில் மேடைகண்டு பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளது. இந்த நாடகம் புலவரின் எழுத்தாற்றலுக்கு ஒரு மைல்கல். அருளப்பர் நாடகம் இசை நாடகமாகும். இந்த நாடகங்களின் மூலமாக புலவருக்கு தூயமணி எனும் கௌரவமான பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

இந்தப் பட்டமளிப்பு நடக்கின்றபோதுதான் புலவரின் இரண்டாவது மகன் பிறந்தான். அக்குழந்தைக்கு தனக்குக் கிடைத்த பட்டத்தையே தூயமணி எனப் பெயரிட்டார். இன்று அவர் அமெரிக்காவில் டாக்டராக இருப்பதும் அந்தப் பட்டத்திற்குச் சிறப்பளிக்கின்றது.

கடமையும் கூடவே பிறக்காமல் எந்த மனிதனும் பிறப்பதில்லை. புலவரோடு கூடவே குடும்பக் கடமைகள் இருந்தபோதிலும் நாடகக் கலையில் மிகவும் நேர்த்தியாகவே செயல்பட்டவர். இடைக்காலத்தில் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையில் பிடியாக இருந்த காரணத்தினால் பெரியாரையும் அண்ணாவையும் அதிகம் நேசித்தனால் இவரது எழுத்துக்களில் அவர்களின் தாக்கம் இழையோடக் காணலாம். கவிதைகள் அன்றிலிருந்ததைவிட பிற்பட்ட காலங்களில் ஆழமான முக்கியத்துவம் பெற்றதையும் காணலாம். தந்தை செல்வநாயகத்தின் மறைவினை ஓட்டிய கவிதையில் தமிழரசுக் கட்சியில் தனக்கிருந்த தனிப்பற்று தந்தையின் இறப்பின் கவிதையில் மிளிர்ந்திட்டதும் சட்டமேதை பொன்னம்பலத்தின் இறப்பில் அரசியல் சிக்கல் சிக்குப்பட்டதும் சட்டம் சதிராடிய வல்லமை ஊடுருவிய கவிதா ஆற்றலைக் காணநேர்ந்ததும் என்னுடைய படைப்பான பாண்டியன் பரிசு நாடகத்தைப் பாராட்டி எழுதிய நீண்ட ஆய்வின் திறன்கொண்ட கவிதைகள் அற்புதமானவை. இப்புலவரின் கவிதைகள் அச்சுப் பெறாமல் போனதையிட்டு மிகுந்த கவலை என்னைத் தொட்டதால்தான் காலம் கடந்தாவது இக்கட்டுரை பிறந்துள்ளது.

புலவர் வாழ்ந்த காலகட்டமும் இவர் வாழ்க்கை பற்றிய தெளிவுக்கும் இவரது படைப்புக்கள் இன்று உன்னதமானதாக எனக்குப் படுகின்றது. அவரது நாட்டுக் கூத்துக்கள் தரும் தகவல்கள் சிறந்தனவாகக் கொள்ள இடமுண்டு. கருவூலமாக மதிக்கவும் பதிகவும் வேண்டும்.

புலவரது இறப்பிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட கவலைகள், மனச்சோர்வு, பயனற்ற மனத்தாக்கங்கள் போன்றவற்றைத் தவிர்க்க யாருமே முயலவில்லை. பணச் செல்வாக்குடன் இருந்தும் கூடப் பயனற்றுப் போனது. இத்தகைய துயரமான நிலை கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு ஏற்படுதல் சமூகத்தின் மிகப்பெரிய தவறாகும்.

இதன் நிமிர்த்தமே கடவுள் மறுப்பில் இருந்தவர் கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்த நாட்டுக்கூத்துக்களைப் படைக்கத் தொடங்கினார். இடைப்பட்ட காலங்களில் குறிப்பாக இந்தக் கூத்துக்களை எழுதும் காலத்தில் தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் பிற்பகல் நேரங்களில் புதுமைமாதா தேவாலயத்துள் நடுக்கோவிலாக முழந்தாளிட்டு கைகளை விரித்து வேண்டுகூத்து புரிந்து வந்தார். தேவதாயாரின் பக்தியில் பிறந்தனவே நாட்டுக்கூத்துக்கள். அவைகளின் பட்டியல் அமலமரித் தியாகிகள். தியாக ராகங்கள், துன்பத்தின் பின், செந்துாது, புரட்சித் துறவி, வீரமாதேவி, போருக்குப் பின், மெய்க்காப்போன், தன் கடமை இவையனைத்தும் எழுதி மேடைகண்டு போற்றப்படும் கூத்துக்களாகும்.

புலவரின் படைப்பாற்றலைக் குறிப்பிடும் போதின் அளவுக்கு உற்ற உயர்சக்தியாக விளங்கிய வரையும் குறிப்பிடாமல் விட்டால் கலைக்குச் செய்திடும் பாவமாகும். அந்த உயர்ந்த கலைஞன் வேறு யாருமல்ல. மகிமைக்குரிய, அடக்கத்திற்குரிய, பெருமைக்குரிய, போற்றதலுக்குரிய நாட்டுக் கூத்துப் பாடலின் இனிமை காதுக்குள் நுழைந்து நரம்புகளில் கலந்திருக்கும் சங்கீதமழை அண்ணாவியார் மலக்கியாஸ் சுவாமிநாதர் கர்நாடக இரசம்கலந்து பாடுவதில் சிறந்த இக்கலைஞனே புலவர் மிக்கேல்பிள்ளைக்கு ராகம், தாளம், இயல்வல்லமை தந்தார். அண்ணாவியார் சுவாமிநாதர் சகல ராகங்களிலும் பாடும் வல்லமையும் பிற்பாட்டுக்குட்படாத பாத்திரப் பாடல்களைக் கையாள் வதிலும் சாதாரியம் மிக்கவர். சாமிநாதரின் துன்பவியல் பாடல்களைக் கேட்டால் கல்மனங்களும் கரைந்து கண்ணீர் பொழியும் காட்சியைப் பற்பல இடங்களில் கண்டிருக்கிறேன். அத்தகைய அனுபவமும் பாடும் திறனும் கொண்ட கலைஞனை புலவர் தனது கூத்துப் படைப்பிற்குத் துணையாகக் கொண்டிருந்தமை உண்மையே.

இத்தகைய அரிய பெரிய கலைச் செல்வங்கள் இருவரும் இன்று நம்மிடையே இல்லை. இல்லை என்பது என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இல்லை. கலையாக உயிர்ப் பாடலாக கூத்துக்களின் வடிவமாக என்றும் நம்மிடையே வாழ்கின்றார்கள். அந்தப் பெரும்புலவர் நாட்டுக் கூத்தின்பால் கொண்ட பற்றுறுதிக்கும் மதிப்பிற்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்க அவரது கவிதையைத் தருகிறேன்.

பண்டு தமிழர்கள் கண்டு கொண்டார் நல்ல
பாடலும் ஆடலும் கூடுங்கலை
விண்டு புகழ்ந்ததன் மேன்மை யுரைத்திட
வீரப் பெண் கண்ணகி கதையுண்டு.

பெண்டு விறலியர் கொண்ட அருவியர்
பேணி இசைத்திடும் பாணருடன்

பண்டு தமிழ் மணம் கண்டு மகிழ்ந்திட
பாடி வந்தார் அந்தக் கோடியர்கள்.

ஆட்ட நந்தி யெனும் நாட்டியக் காரனை
கூட்டிக் கொண்டாள் அந்த ஆதிமந்தி
காட்டுப் பெருவெள்ளம் கூட்டிய காவிரி
கௌவிக் கொண் டோடிய கதையுண்டு

தென் தமிழ் முன் தமிழ் செந்தமிழ் என்னுமித்
தேன் தமிழ் பேசிய சாதியரே
முன் தமிழ் ஈழமும் மூழ்கிக் கடல் கொண்ட
மூத்த குடி யெனக் கண்டு கொண்டோம்.

ஈழத்திடை வடக் கீழ்த் திசையிலும்
ஈற்ற நாடக கூடத்திலும்
நாளும் வளருது நல்ல தென்பாணியில்
நாட்டுக் கூத் தென்னுமோர் ஆட்டக்கலை.

அசையுமிசை யினில் இசையுது தாளமும்
ஆடலும் பாடலும் கூடு தங்கே
வசையின்றி வந்த நம் செந்தமிளோ இதை
வாழ்த்தி வளர்த்திடவேண்டுமன்றே.

இக்கவிதை எழுதிய காலத்தேயும் மிகவும் துக்கமுற்றிருந்தார்! தமிழ் மக்களின் சிறப்பான கலைக் கருவூலத்தினை வளர்த்திட உயர்ந்த பற்றுள்ளம் கொண்டிருந்தார். சமூகத்தின் கண் ஒற்றுமையின் இன்றியமையாமையின் விழும்மிய கூட்டு முயற்சியின் ஈடுபாட்டின் கலை என்பதையும் நன்கறிந்து செயல்பட்டவர். யாழ்ப்பாணத்தில் கூத்துப் பாடல்களின் வழக்கிலிருந்து அருகிக் கொண்டு போகின்ற பாடல்கள் பல உண்டு. இசலி, கலிகொச்சகம், குறள் கொச்சகம், கலித்துறை, கலிப்பா, கலிவெண்பா, அருட்பா, மருட்பா, வஞ்சிப்பா என்று பாசையூர் அண்ணாவியார் சின்னத்தம்பி அந்தோனி குறிப்பிடுகின்றார். புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை கலிவெண்பா, வஞ்சிப்பா, குறள்கொச்சகம் ஆகிய பாக்களித்தான் அதிகமான பாடல்களை எழுதியிருக்கிறார். இவரது கவிதைகள் அதிகம் வெண்பாவில்தான் எழுதப்பட்டுள்ளன. என்னிடம் தேடிவந்து ஒருமுறை கேட்டார். டேய்தம்பி சவிரியான் உனர் பாண்டியன் பரிசு நாடகத்தைக் கூத்தா எழுதி மேடையேற்றலாம் என்றவர் ஆவலோடு கேட்டதை இன்று நினைக்கின்ற போதும் நான் விட்ட கவனயீனம் என்மனதை வாட்டும். அவரது அந்த உந்து சக்திதான் நான் கூத்தெழுதக் காரணமாக அமைந்தது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நேரத்தைச் சுருக்கியும் நவீன வாத்தியங்களைக் கையாண்டும் நவநாகரீக மேடை நுட்பத்தோடு தற்கால அதிநவீன ஒலி ஒளி சாதனங்களின் உத்தியோடு மேடையேற்றப்பட்ட திருமறைக் கலா மன்றத்தின் கூத்துக்களில் புலவரின் அமலமரித் தியாகிகள், செந்துாது, இடமில்லை போன்ற கூத்துக்கள் புகழ்பெற்றனவாகும். அந்த வகையில் தற்கால உத்திகளுக்கு ஏற்றவகையில் நாட்டுக்கூத்தின் பாவிலக்கணக் கட்டமைப்புக்குள் பாடல், இசை, ஆடல் தாளக்கட்டுகள் சிறந்தமையப் படைத்தளித்துள்ளார்.

கலையைக் கண்ணாகக் காத்து உயிராக மதித்த புலவர் ஏன் மனச்சோர்வுக்கும் தளர்ச்சிக்கும் பிற்காலத்

தில் உள்ளானார் என்பதை அறியமுடியவில்லை. ஒரு வன் சோர்வடையாத வகையில் வாழ்வையே கசப்பாக ஒருவன் நினைக்காதவரை இறுதியில் எல்லாம் நன்மையாகவே முடிகிறது. ஜார்ய் மூலர் என்ற அறிஞன் கூற்றிது. புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை ஏன் சோர்வடைந்தார் என்பது மிகவும் சிக்கலானதாகவே உள்ளது.

1974களில் ஒரு ஞாயிறு தினம் மதியநேரத்திற்குப் பின் இலங்கை வானொலியில் குருநகரின் மாட்சி பற்றிய விவரணம் உழைப்போர் உலகம் நிகழ்ச்சியில் போய்க்கொண்டிருந்தன. இலங்கை வானொலிக்காக புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை அவர்களே அந்த நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்தளித்தார். குருநகரின் தொழில் வளம், தொழிலாளிகள் சிறப்பு, கலை மாட்சி பற்றி விமரிசையாக நிகழ்த்தினார். அந்தளவுக்கு கலையுள்ளம் கொண்டவர். பிறகு ஒருமுறை 1978 பங்குனி மாதத்தில் ஒரு ஞாயிறு தினம் இலங்கை வானொலியில் சரா இம்மனுவல் உழைப்போர் உலகம் நிகழ்ச்சிக்காக குருநகருக்கு வந்து அந்த நிகழ்ச்சியைப் பதிவு செய்தார். அந்த நிகழ்வை இக்கட்டுரைஆசிரியரே தொகுத்தளித்தார். அவருக்கு ஒத்தாசையாக நடிகன் செ. கிறிஸ்தலோஸ், இசைக்கலைஞன் ப. மகிமைநாதர் இருந்தனர். ஒரு மணித்தியாலம் இலங்கை வானொலியில் நிகழ்ச்சி போடப்பட்டது. பல இடங்களிலுமிருந்து பாராட்டுக்கள் குவிந்தன. அத்தகைய சிறப்புக்குக் காரணம் புலவர் அவர்களிடம் பெற்ற ஆலோசனைகள்தான். இப்படியாகப் பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகளில் நின்றாற்றிய இந்தப் புலவரின் திறமைகளும் படைப்பிலக்கியங்களும் பதிவில் இல்லாமையைப் போக்கப் பதிவுக்குக் கொண்டு வருதல் நல்லது. பதிவில் உள்ளதாகச் சொல்லும் கன்னியர் அன்னையர் கண்ணீர் சிந்தினர் படைப்பும் எங்கே மறைந்து கிடக்கிறது எனும் வியப்பும் விலகவில்லை. இவருடைய எழுத்துப் பிரதிகள் பத்திரமாக வைத்திருக்க மனைவி பிள்ளைகளும் தவறிவிட்டனர்! புலவர் பாடசாலைக் கல்வி ரீதியாகப் பெற்ற அறிவினைக் காட்டிலும் வாசிப்பு, அனுபவம், தேடல் மட்டில் கிடைத்த அறிவே இவரிடம் மேலோங்கி நின்றது. இவரது படைப்புக்கள் போர்க்கால வெளியேற்றங்களால் அழிக்கப்பட்டதும், எரிக்கப்பட்டும் தொலைந்து போனதும் உண்டு. இவரது மரணத்திற்குப் பின் திருமறைக் கலா மன்றத்திற்கென எழுதப்பட்டவையே பாதுகாப்பாக உள்ளதென நான் நம்புகிறேன்.

நம் எல்லோருக்கும் வாழ்வைப்பற்றிய சிந்தனை எழுவதுண்டு. வாழ்க்கை ஒரே மாதிரியாக வாழ்ந்துவிட முடியாது. புலவருக்குப் பணமும், பொருளும் நல்ல மனைவி மக்கள் செல்வமும் இருந்தும் தன் படைப்பிலக்கியக் கலை பதிப்பின் குறிக்கோளிலிருந்து எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளிலிருந்து ஏன் ஒதுங்கியிருந்தார் என்பது இன்றும் பிரச்சனைக்குரிய தேடலாகவே எனக்குப் படுகின்றது. இதில் குற்றம் சொல்ல யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், குருநகர் நாடக மன்றம் இதன் தாக்கத்தில், பாதிப்பில் நிற்கின்றதை அறியலாம்.

1955 களில் குருநகரில் நாடக ஆற்றுகையின் பால் முழுக்கவனத்தையும் ஈர்க்கும் வண்ணம் செயலாற்றத் தொடங்கிய இம்மன்றம் தங்களது படைப்புக்களை குருநகர் சன சமூக நிலைய முன்றலில்தான் மேடை

போட்டு அரங்கேற்றுவார்கள். குருநகர் நாடக மன்றத்தின் அரங்காற்றுகையில் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியான நம்பிக்கை. அந்தவகையில் நாடக எழுத்தாளர் புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை மீதான ஆர்வமும் இச்சக்திக்குச் சார்பு. அந்தவகையில் இந்த நாடக மன்றத்தின் வளர்ச்சியில் உயர்ச்சியில் அதிகமாக ஈடுபாடு கொண்ட இப்புலவரின் திறமைக்க படைப்புக்களை வெளியிட்டு அவரையும் மன்றத்தையும் நிலைத்து நிமிர்ந்திடச் செய்திருக்க வேண்டும். செயல்படுத்தத் தவறியதவறு தலைமுறையினர் அறியவும் அறிந்து மேன்படவும் செயல்படுத்தத் தவறிய கருமமாகும். இந்த கவனயீனம் ஊரில் கடந்தகாலத்தில் அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

நல்ல எண்ணங்கள் நல்ல கனிகளைத் தரும்
தீய எண்ணங்கள் தீய கனிகளைத் தரும்

கழகத்தின் எண்ணங்களுக்கு மதிப்பளித்த புலவரின் குறிக்கோள்களை அறிந்து குழல் எதுவெனக் கண்டு நிலையாக நிற்பதை நிகழ்த்தியிருக்க வேண்டும். ஒரு வன் பணக்காரனாக மாறினால் அவன் அதிர்ஸ்டக் காரன் என்கின்றோம். இந்தப் புலவர் அறிவாளியாகவும், கலை வல்லவராகவும் இருந்தாரல்லவா. அவரை மதித்திருந்தால் அவருடைய பணத்தைக்கொண்டே நல்ல காரியத்தைச் சாதித்திருக்கலாம். தவறிவிட்டது மன்றம்! தவறிழைத்துவிட்டார் புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை அவர்களும் என்று கூறி இக்கட்டுரையை முடித்து விட்டால் எப்படியிருக்கும்?

முடமானதாகப் போய்விடும் என்பதனால் அவரின் சிறுபிள்ளைத்தனமான செயல் நிலையையும் குறிப்பிட டாக வேண்டும். கவிஞன், எழுத்தாளன், கலைஞன் (நடிகன்), தொண்டன், ஆசிரியன் என்பவர்கள் சமூகத்தின் இருகண்கள். இந்தக் கண்களின்றி சமூகத்தின் பார்வையில் இருளே மிஞ்சும். ஒளியிழந்து இருட்டில் கல்லெறிதலுக்கு ஒப்பாகும். இத்தகைய சமூகத்தின் குறைகளுக்கும் அவனே பொறுப்பாளனாகிறான். இந்த உன்னதமான கவிஞன், எழுத்தாளன், கலைஞனைச் சமூகம் எப்படி அணுகவேண்டும், அணைக்கவேண்டும் என்பதில்தான் கலகமே அடங்குகின்றது. படைப்பாளிக்கு இன்னுமொரு முகமும் உண்டு. கலகக்காரன் எனும் முகம். இந்த முகப் பார்வையில் படைப்பாளியின் அறிவும் அணைத்தலும் படைப்பாளியின் படைத்தல், அளித்தல் மூலமாகத் தேடலையும் தெளிவையும் தலைமுறையினர் தலையில் சுமத்துகின்றது. புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை அவர்களை சமூகம் நன்றாகவே அணைத்துள்ளது என்பதைவிட அவரின் படைப்பாற்றலை வரவேற்றுள்ளது. அத்தகைய வாஞ்சையைப் புலவர் ஆர்வமோடு அணுகித்தவறியதன் சமாச்சாரம்தான் சிதம்பர ரகசியமாக உள்ளது.

இந்தச்செயல் வடிவம் குருநகரில் பலரிடம் காணப்படுவதால் இனிமேல் சமூகம் இத்தகைய நிலைப்பாட்டில் கூடிய கருசனை எடுக்கவேண்டும். முழுநேர குடும்பஸ்தனாக இருந்தார் என்பதில் தன்தொழில் நிமிர்ந்தமான வருவாயில் அக்கறை அதிகம் கொண்டிருந்தார் எனும் நிலையில் நோக்கினாலும், சமூகச் செயல், கலைச்சேவை முறையான அணுகுதலில் அக்

கறையுடன் பணியாற்றியமையும் பார்வையுடான கோணத்தில் புலவர் படைப்பிலக்கியத்தை உருவாக்கிய வராகக் காணும் கோணம் நல்லனவாகவே உள்ளது. பணம்படைத்தவராக, சம்மாட்டியாக, வியாபாரியாக இருந்த கோணத்தில் தமிழ்மொழியின் பால் பற்றுள்ளம் கொண்டு நாட்டுக் கூத்துக்கள் நாடகங்கள் கவிதைக் கருவூலங்களைத் தந்திடும் கோணம் இணையப் பெற்றவராக இருந்தமை நல்ல வாய்ப்பானது. எல்லோருக்கும் ஒன்றுடன் ஒன்றினை இணைக்க முடியாத நிலை வருவதுண்டு. இவருக்கிருந்த பணக்கார வாழ்வில் மொழிப்பற்றும், மொழியைக் கையாளும் ஆளுமையும் கிடைத்தமை போற்றப்படவேண்டியது. அந்தப் பேற்றினை தக்கமுறையில் பயன்படுத்தத் தவறியதுதான் பார்வைக்கு நேர்ந்த கருத்துச் சிக்கலாக உள்ளமையும் தெள்ளத் தெளிவுபடுகிறது. இருந்தபோதும் நாட்டுக் கூத்தின்பால் புலவருக்கிருந்த ஆற்றலையும் ஆவலையும் இங்கு நான் மதிப்பிடவேண்டியதாக உள்ளது.

காலத்திற் கேற்ற வகையில் ஆடும்
கூத்தின் கோலத்தின் மாற்றம்
எக்காலத்திற்கும் ஒன்றாய் எந்தனது
கூத்துக்கள் அமைந்திடல் வேண்டும்
இதுவே நான்விரும்பும் கூத்தெழுத்தில்
நிலைத்திடும் நல்கருத்தின் நிலை

இப்படிக் கூறியவர் பிற்பகுதியில் சமயக் கருத்துக்களை பாடுபொருளாகக் கொண்டதையும் காணலாம். எதுவானபோதும் சமுதாயக் கருத்துக்களின் தாக்கம் முக்கிய இடம்பெற்றதால் புலவர் பேசப்படுகின்றார் என்பதைத் தலைமுறையினர் அறியவேண்டும் என்பதே என் கருத்தாகும். இவரது நிலைப்பாடுகளை கூறுகின்றபோது ஒரு ஒழுங்கு தென்படாமல் இருப்பதையும் வாசிப்பவர்கள் அவர்பற்றி அறிந்தவர்கள் புரிந்துகொள்ளலாம்.

சமூகத்தின் மரபுக்கு உட்பட்ட கருத்துக்களை எதிர்த்து கடவுள் வழிபாட்டின் மறுப்பு நிலையில் முன்னம் நின்றவர் கருத்து மிக்க அநீதிகளை உடைக்கின்ற ஏற்றம் எண்ணம் உடைய பிற்காலத்தில் மாற்றம்கண்டு மௌனமாய் கடவுள் சந்நிதானத்தில் மாதாகோவிலே நின்னடி தஞ்சம் என்று வாழும் நிலைக்கு வந்தார். புலவரிடம் நல்ல சிந்தனை ஆழமான கவிதா ஆற்றல் இருந்தது. பிற்காலத்தில் சகலவழியிலும் வசதியுடன் இருந்தும் தன்னையும் படைப்புக்களையும் நிலைத்து நிற்கப் படைத்ததைப் பாதுகாத்துப் பதிப்பித்திடத் தவறியது ஏன் என்பதும் அந்த மௌனம் நீடித்தமையும் மிகப்பெரும் தவறாகவே எனக்குப் படுகின்றது.

ஒரு சாதாரண மனிதன் மௌனமாக இருப்பதற்கும், கவிஞன், எழுத்தாளன் மௌனமாக இருப்பதற்கும் மிகப் பெரும் வியப்பின் விபரிப்பு சமூகத்தின் மத்தியிலும் படைப்புலகத்தின் மத்தியிலும் தோன்றும். இதனால் தான் கவிஞன் ஜாரொஸ்லாவ் ஸீக் பெட் கூறுகிறார்: ஒரு சாதாரண மனிதன் மௌனமாக இருந்தால் அது நிர்வாகத் தந்திரமாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் ஒரு எழுத்தாளன் மௌனமாகிருந்தால் அவன் பொய் சொல்கிறான் என்றாகிவிடும் என்கின்றார். இப்படியாக இந்தப் புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை அவர்களை நான் நினைக்க என்னுள் சங்கடமாகத்தான் உள்ளது. இருந்தபோதும் பிற்காலத்தில் அவரது

மௌனம் இத்தகைய நிலையில் வைத்துக் கணிக்கத் தான் தோன்றியுள்ளது. அவரது கவிதா ஆளுமையில் விளைந்த (1986) கவிதையின் சில பகுதியினைத் தருகிறேன்.

ஆண்: தாழை மரத்தடியில்--நல்ல
தண்ணி அள்ளும் பூவலடி
காலைப் பொழுது முன்னே - என்
கண்ணில் படுவாயோடி.

பெண்: முரல் வெண்சோற்றுடனே - நல்ல
முரல்மீன் கருவாட்டுடனே
வாரல் கறியும் கொண்டு - அந்த
நேரம்நான் வாறேன் மச்சான்

ஆண்: முறுக்கிய நூலெங்கடி - பாய்
முட்டும் மரக்கோலெங்கடி
சுருக்குப் பறியெங்கடி - அந்த
சுக்கான் கயிறெங்கடி.

பெண்: பாளை மதுவருந்தி - அந்த
பனந் தோப்பு கூடலில்
காலைப் பொழுது முன்னே - நீங்க
கண்முடி வைச்சிங்களே.

ஆண்: சாளை இரைமீன் கொண்டு - நல்ல
சாவாளைத் தூண்டில் குத்தி
நீள முரளும் கொண்டு - பெரும்
நெடுஞ் சீலா மீனும் கொண்டு
தாழம் பூச் சோலையிலே - நீ
தனித்து நின்றால்நான் வருவேன்
ஆளன் அருகே வந்து - கொஞ்சம்
ஆறத் தழுவேனடி.

பெண்: வெற்றிலை பாக்கு மச்சான் - இது
விடிகாலைச் சோறு மச்சான்
சட்டியிலே போட்டிருக்கு - அதை
தவறாமல் கொண்டு போங்க.

ஆண்: நெஞ்சிலே நீயிருக்க - அந்த
நினைவெல்லாம் போயிருக்கோ
அஞ்சுகமே அஞ்சுகமே - கொஞ்சம்
அருகில் வாராயோடி.

இப்பாடல் பார்த்துப் பார்த்த கண்ணும் பூத்து மறுகுதடி எனும் தலைப்பிட்டு யாகப்பர் ஆலய நூற்றாண்டு மலரில் எழுதிய நீண்ட கவிதையின் சில வெண்பாக்களை இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன். சமூகத்தின் உணர்வுநிலை எப்படியாகப் புலவரிடம் இருந்தமைக் குரிய பார்வையின் பக்குவம் துலங்கிடுதல் விளங்கிக் கொள்ளுதலுக்கே ஆகும்.

மா. கி. கிறிஸ்ரியன்

சென். ஜேம்ஸ் ஆண்கள் பாடசாலை
அதிபர்களும், நிர்வாகக் கடமைகளும் கட்டுரை
தகவல்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படாததனால்
அக்கட்டுரை அடுத்த இதழில் தொடரும்.

- மா.கி.கி.

சலீனன் கலீசைசுகள்

கருக்குப் பிடித்த பனையுச்சியில் போய்
நூல் சிக்கியும் அறுந்திராமல்
பறந்துகொண்டிருக்குது பட்டம்.

நான் கை பிடிக்காமல்
என்பட்டம் இதுவென்று
பறைசாற்றாமல்
அது பறப்பதில்
எனக்கு லாபமில்லை.

அது தலைகுத்தி விழுந்து
முறிந்தாலும் எஞ்சியவற்றைக் கொண்டு
என் கைபிடிக்கக் கூடிய
பட்டமொன்றைச் செய்வேன்.

நூல் என் கையிலிருந்தால்
அதை அங்குமிங்கும் ஆட்டி
வித்தை காட்டுவேன்.

வித்தை காட்டமுடியாத பட்டம்
எனக்கு -
வேண்டியதில்லை

இரவல் பட்டங்களால்
தடுக்கி விழுத்த
எத்தணித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
எனது பட்டத்தை

23.06.2006

தூக்குக் கயிறுகள்
நிறைந்து கிடக்கும்
என் படுக்கையறையில்

சுவர்களை முட்டிமோதும்
பெருமூச்சுக்களின் நடுவில்

சாளரக்கதவுகள் திறக்காமலோ
கனவொன்றுக்கு
முற்றுப்புள்ளி இடாமலோ - நான்
முடிந்து போகலாம்.

ஒரு பாண் துண்டின்மேல்
தற்செயலாய் குந்துவதுபோல
இரண்டு ஈக்கள்
என் முகத்தில் குந்தி
உடலுறவு கொள்ள
அவகாசம் கிடைக்கலாம்.

ஒரு பைத்தியக்காரனும்
குடிகாரனும் சேர்ந்து
என் சவத்தைத் தூக்கி
பிணக் கிடங்கில் போடலாம்.

நான் புதைக்கப்பட்ட பின்னும்
என் சாளரம்
திறக்கப்படாமல் இருக்கலாம்.

திறக்கப்படாத சாளரங்களுக்குள்
அமுங்கிக் கிடக்கும் பெருமூச்சுக்களை
என்ன செய்யப் போகிறது உலகம்?

21.02.2006

பிரான்ஸ் சென். ஜேம்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் உருவாக்கமும், செயற்பாடுகளும், எதிர்பார்ப்பும்

பிரான்சில் இயங்கிவரும் சென்ஜேம்ஸ் பழைய மாணவர்சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் பற்றி இன்று பலரும் பெருமையாக பேசுகின்ற இவ்வேளையில் எம்மவர் சிலர் மத்தியில் அறியாமை காரணமாக மென்மையான முரண்பாடுடைய இடைவெளி இருக்கவே செய்கின்றது. இது இங்கு புலம்பெயர் மண்ணில் மாத்திரமல்ல. எமது குருநகர் கிராமத்திலும் இருப்பதன் காரணமாக எமது செயற்திட்டங்கள், எமது நோக்கங்கள் பற்றிய அறியாமையை நீக்கி விழிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் குருநகரை மீளமைப்பதில் எமது மக்கள் ஒன்றிணைய வேண்டியதின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பிரான்சில் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் மத்தியில் நடைபெறும் உதைபந்தாட்ட போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்கு வாய்ப்பை பெறும் நோக்கமாக ஒரு சில இளம் பழைய மாணவர்களின் மனதில் தோன்றிய எண்ணத்தின் செயல்வடிவமே 1996ல் பிரான்சில் உருவாக்கப்பட்ட சென் ஜேம்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கம். எமக்கென உருவாக்கப்பட்ட பாடும் மீன் வி.கழகம் பிரான்சில் உதைபந்தாட்டத் துறையில் பல வெற்றிக் கிண்ணங்களைப் பெற்ற பொழுதிலும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் மத்தியிலான போட்டிகளில் பங்குகொள்ள அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இந்தக் குறையைப் போக்கும் விதமாக எமக்கென பழைய மாணவர் சங்கத்தை உருவாக்க எண்ணம் கொண்ட நாம் இதற்கான அங்குராப்பண வைபவக் கூட்டத்திற்கு பிரான்ஸ் ஈழநாடு பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்து அதற்காக எல்லோரையும் அழைத்திருந்தோம். முதல் கூட்டத்தில் ஐவர் மாத்திரமே பங்குகொண்டனர். அதன் காரணமாக முதல் முயற்சி கைகூடவில்லை. பின்னர் பலரை இதில் இணைத்து உருவாக்கும் நோக்கத்தோடு பாடும்மீன் வி.கழக பொதுக்கூட்டத்திற்குப் பின் ஆர்வலர்களை அழைத்து பொதுக்கூட்டம் நடாத்தினோம். அன்று பிறந்ததே எங்கள் பழைய மாணவர் சங்கம். அன்று திரு.குருசமுத்து பீலிக்ஸ் அவர்கள் தலைமையில் ஏழு பேர் கொண்ட நிர்வாகசபை அமைக்கப்பட்டு எமது செயற்திட்டங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தோம். எமது இலட்சியத்தை எமது சமூகத்தின் கல்வி வளர்ச்சி, சமூக மேம்பாடு ஆகிய தளங்களில் இருந்து ஆழமாக சிந்தித்து விரிவுபடுத்த அனைவரும் திடசங்கற்பம் பூண்டோம். அதனால் விளையாட்டு என்ற குறுகிய வட்டத்திற்குள் நாம் நிற்காது. பரந்துபட்ட எமது சமூக முன்னேற்றம் என்ற கொள்கையை மனதில் எடுத்து இன்று பலரும் வியக்கத்தக்க விதமாக செயல்பட்டு வருகின்றோம்.

இத்தகைய சிந்தனை எம்முள் எழுச்சி பெற்றமைக்கு பல காரணங்கள் உண்டு. எமது நாட்டில் நடைபெற்று வருகின்ற யுத்தம் காரணமாக எமது மக்கள் அனைவரும் பல முறைகள் இடம்பெயர்ந்தமையால் எமது

சிறார்களின் கல்வி பாதிக்கப்பட்டது. எமது ஜீவனோபாய தொழிலான கடந்தொழில் பாதிக்கப்பட்டமையால் எமது பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டது. எமது குருநகர் கிராமம் இராணுவ முகாம்களுக்கருகாமையில் சிக்கித் தவித்தமையால் எமது வளங்களும் கோடிக்கணக்கான முதலீடுகளும் அழிக்கப்பட்டது. எம்மில் பலர் உயிர்களை இழந்தனர். பல பெண்கள் விதவைகளாகினர். பலர் படுகாயமுற்று அங்கவீனர்களாகினர். இத்தகைய கொடும் துன்பங்களுக்குள்ளான மக்களின் மனநோய் தீர்க்க சிறு மருந்தாகவாவது நாம் இருத்தல் வேண்டும் என்ற எமது கடமையை கருத்தில் எடுத்தோம். புலம்பெயர்ந்து பொருளாதார வளம் மிக்க நாடுகளில் வாழும் நாம் எமது கடமையைப் பற்றி சிந்தித்தோம். அதன் வெளிப்பாடு தான் இச்சங்கம். நாம் ஏற்றுக் கொண்ட இப்பணியை சீராகவும், ஒளிவுமறைவு இன்றியும் சகல தரப்பினரும் பயன் பெறக்கூடிய வகையிலும் செயல்வடிவம் கொடுக்க முனைப்புடன் ஈடுபட்டோம்.

நாம் அனைவரும் பிரான்சில் வாழ்வதால் எமது செயல் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த, கண்ணிய மிக்க, சுய நலம் பேணாத, சமூக முன்னேற்றமே இலட்சியமாகக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு எமக்கு குருநகரில் தேவை யாக விருந்தது. அந்த எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பே நாம் அமைத்த குருநகர் சென் ஜேம்ஸ் கல்வி முன்னேற்றக் கழகம். இந்தக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்படும்போது எமது கிராமத்து மக்களில் பலர் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஆதலால் அக்காலத்தில் குருநகரில் வாழ்ந்தோரில் சுயநலமற்ற சேவையாளர்களையும், சங்கங்கள், பாடசாலைகளின் பிரதிநிதிகளையும், கல்வி மான்களையும் உள்ளடக்கி குருநகர் பங்குத் தந்தையின் முன்னிலையில் இச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

சென் ஜேம்ஸ் கல்வி முன்னேற்றக்கழகம் தனது கடமைகளாக

1. கிராமத்தின் தேவைகள் பற்றிய திட்டங்களை உருவாக்குதல்.
2. கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட இரவுப் பாடசாலைகளை சீராக நடாத்துதல்.
3. வறிய மாணவர்களுக்கு உதவுதல்.
4. சென்ஜேம்ஸ் மகாவித்தியாலயம், சென்ஜேம்ஸ் மகளிர் பாடசாலை ஆகியவற்றின் அத்தியாவசிய தேவைகளை (கல்வித் திணைக்களத்தால் நிறைவேற்ற முடியாதவற்றை) நிறைவேற்ற பாடசாலைகளின் கோரிக்கைகளை எமக்கு முன்வைத்து அவை அமுலாக்கப்பட உதவுதல்.
5. மாணவர்களை ஊக்கிவிக்கக்கூடிய திட்டங்களையும், கலைகலாச்சார முன்னேற்றத் திட்டங்களையும், முதியோர் வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் இனங்கண்டு அதற்

காண எமது உதவியைப் பெற்று எமது கிராமத்தை முன்னேற்றுதல்.

6. வாசிப்பு பழக்கத்தை இளைஞர் மத்தியில் ஊக்கிவிக்கும் நோக்கமாக சனசமூக நிலையங்களுக்கு பத்திரிகைகள், நூல்கள் வழங்கி உதவிபுரிதல்.

7. எம்மால் வழங்கப்படும் பொருளாதார உதவிகளை தக்கவிதமாக, சிக்கனமாக கையாண்டு அது பற்றிய விபரங்களை கணக்கு அறிக்கைகளாக எமக்கு அனுப்புதல்.

8. அடிக்கடி சந்திப்புக்களை உருவாக்கி நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்கள் பற்றி முன்னேற்ற அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதுடன் பிரான்ஸ் சென்ஜேம்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பினை தினமும் பேணுதல்.

இவ்விதமான செயற்திட்டங்களை உள்ளடக்கி சென்ஜேம்ஸ் கல்வி முன்னேற்றக் கழகம் தனது கடமைகளை அர்ப்பணமுள்ள பணியின் மூலம் தொடர் கின்றது. அதேவேளை அவ்வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற நாமும் எமது பங்கிற்கு எமது உதவிகளை வழங்குதல் அவசியமானதாகும். அதற்காக நாம் எமது திட்டங்களை பின்வருமாறு வகுத்துக்கொண்டோம்.

1. சென்ஜேம்ஸ் கல்வி முன்னேற்றக்கழகம் எமக்கு அனுப்பும் திட்டங்களை கவனமாக பரிசீலனை செய்து அவசிய அவசரத் தேவையுடைய திட்டங்களை அங்கீகரித்தல்.

2. அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கான பண உதவியினை தாமதமின்றி வழங்குதல்.

3. புலம் பெயர்ந்து பிரான்சில் வாழும் குருநகர் மக்களிடம் இத்திட்டங்களுக்கான பண உதவிகளை நன்கொடையாளர்கள் மூலமும், சந்தா மூலமும் பெறல் (2006ம் ஆண்டு முதல் மாதாந்தம் 5 ஈரோ படி சந்தா சேகரித்தல்.)

4. குருநகரில் நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்கள் சம்மந்தமான ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட கணக்கறிக்கைகளைப் பெற்று நிர்வாகசபையில் பரிசீலித்து அங்கீகரித்தல்.

5. ஒவ்வொரு பொதுக்கூட்டத்திலும் பொதுவான கணக்கறிக்கை, திட்ட உதவிகளுக்கான கணக்கறிக்கை ஆகியவைபற்றிய விபரங்களை பொதுச் சபையினருக்கு அறிவித்தல்.

6. பிரான்ஸ் வாழும் எம்மவர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ், கலை, கலாச்சாரம் போன்றவற்றை மறக்கா வண்ணம் வருடாந்தம் ஒன்று, அல்லது இரண்டு கலைத்திறன் போட்டிகளை நடாத்தி அவர்களை ஊக்குவித்தல்.

7. வருடாந்தம் "முற்றத்து வாசம் கலைவிழா" வினை நடாத்தி மண்ணின் மைந்தர்களை கௌரவிப்பதுடன், பொதுமக்கள் முன்னிலையில் எமது சிறார்களின் திறமைகளை வெளிப்படுத்துதல்.

8. உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளிலும், மாவீரர் போட்டிகளிலும் எமது சிறார்களை பங்குகொள்ளச்

செய்து அவர்களை முன்னேற்றுதல்.

9. இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடுடைய நம்மவர்களின் ஆக்கங்கள் வெளிவரவும், எமது செயற்திட்டங்களை வெளிப்படுத்தவும் எமக்கென "அலைஓசை" எனும் பெயரில் சஞ்சிகை நடாத்துவதுடன் நூல் வடிவில் கொண்டுவரப்பட்ட எம்மவர்களின் ஆக்கங்களை அறிமுகம் செய்து வெளியிட்டு வைத்தல்.

இவை நாம் குருநகரிலும், பிரான்சிலுமாக எமது சக்திக்குட்பட்டு செய்து வரும் அரும்பெரும் அர்ப்பணமுள்ள சேவைகளாகும். இவற்றின் மூலம் எமது கிராமத்தின் தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்டுவிட்டதாக நாம் கருதவில்லை. ஆனால் எமது கிராமத்துக்காக பெரிய அளவிலான கனவுத் திட்டங்களை முன்நினைத்து எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அத்திவாரமே இவையாகும். இதிலிருந்து கட்டியெழுப்பவேண்டியவை பல உள்ளன. அதற்காக புலம் பெயர் மண்ணில் வாழும் எம்மவர்களும், எமது கிராமத்து மக்களும் அர்ப்பணமுள்ள பல பணிகளைச் செய்யவேண்டும்.

எமது கிராமத்து மக்கள் முதலில் தாம் யார்? தமிழ் சமூகத்தில் தமது நிலை என்ன? தாம் ஒப்பீட்டளவில் மற்றவர்களோடு சமமாக முன்னேறியிருக்கிறார்களா? தமது கல்வித்தரம் உயர்ந்திருக்கின்றதா? ஒழுக்கம், பண்பாடு ஆகியவற்றில் உயர்ந்திருக்கின்றோமா? ஆகிய கேள்விகளைக் கேட்டு வளர்ச்சிப் பாதைக்குரிய வழிகளை தேர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். சமூகத்தில் புரையோடிப்போயுள்ள பிளவுகளை வேரோடு களைந்து நாம் யாருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல. என்பதை மனதில் இறுத்தி, நாமும் உலகோடு சரிசமமாக முன்னேறுவோம் என்ற இலக்கோடு எழவேண்டும்.

இளைஞர் சமுதாயம் ஒழுக்கத்தை ஆயுதமாக்கி பெரியோர்களை கணம் பண்ணி எதிர்காலத்தை வெளிச் சமுதாயதாக்க இன்றே பொங்கி எழவேண்டும். நம்மால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை என்ற குறிக்கோளோடு அனைவரது கரங்களையும் பற்றி நமது எதிர்காலத்தை பசுமையாக்க முனைய வேண்டும். அப்பொழுது நாம் உயர்வோம். நமது குடும்பங்கள் உயரும். நமது மக்கள் உயர்வர். நமது கிராமம் உயரும். நமது சமுதாயம் உயரும். ஆகவே எழில்மிகு குருநகரின் இனிய நெஞ்சங்களே யுத்தம் நமக்கு ஏற்படுத்திய அனர்த்தங்களிலிருந்து நமது குருநகரை மீட்டு புதிய குருநகரை படைக்க முன் வருவீர்களாக!

அதே போல் புலம் பெயர் மண்ணில் வாழும் எமது உறவுகளும் தங்களுக்குரிய கடமைகளை மறத்தல் ஆகாது. எமது சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் உங்கள் ஒருசிலரின் உதவியுடன் 12.88.950.00 ரூபா எமது கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்காக எம்மால் செலவிடப்பட்டுள்ளது. (தகவல்: செவ்வானம்) இது பார்வைக்கு பெரிய தொகையாக இருந்தாலும் பிரான்சில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவரின் கணக்கோடு ஒப்பிட்டால் மிகச் சிறிய தொகையே. இங்கு

வாழும் அனைவரும் தவறாது தங்கள் பங்களிப்பை செய்வார்களாயின் இத்தொகை இன்னும் பத்து மடங்கு அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது. அத்தகைய உதவிப் பணம் இலங்கையில் நலிவுற்றுள்ள எமது கிராமத்தை பெருமளவில் புனர்நிர்மாணம் செய்ய போதுமானதாக இருக்கும். மேலும் எமது மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மற்ற மேற்குலக நாடுகளையும் ஒரு பொது வேலைத்திட்டங்களின் கீழ் இணைப்போமாகில் எமது வளர்ச்சியை யாராலும் தடுத்துவிட முடியாது. எனவே

எமது மக்களின் எதிர்காலக் கனவை நனவாக்க ஒன்றிணைவோம். சமூகத்தில் நிராகரிக்கப்பட முடியாத பெரும் சக்தியாக எமது குருநகரை மிளிரச செய்வோம். எனவே ஒரு பொது வேலைத் திட்டத்தில் ஒன்றிணைய மற்றைய நாடுகளில் வாழும் நம்மவர் களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றேன்.

இனிவரும் காலம் இலங்கையில் புனர் நிர்மாணத் துக்குரிய காலம். நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்தால். மனமுவந்து உதவிசெய்தால் யார் தயவையும் நாடாமல் சுயமாக எமது கிராமத்தை கட்டி எழுப்பலாம். எனவே குறுகிய மனப்பான்மை களையும். பேதங்களையும். தேவையற்ற சந்தேகங்களையும் துறந்து நாம் பிறந்து வளர்ந்த கிராமத்தை முன்னிலைப்படுத்தி அதன் வளர்ச்சியை நோக்காகக் கொண்டு அதன் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்காக எமது கரங்களை இறுகப் பற்றிக் கொள்வோம்.

“புத்தே ஞாலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற” (குறள்)

- டேமியன் சூரி

தமிழா விழித்தீடு! தமிழைக் காத்தீடு

எடுப்பு

வீரத்தமிழா விழித்தீடு - உன்
விழியாம் தமிழை விரைந்து நீ காத்தீடு!
(வீரத் தமிழா)

தொடுப்பு

சீரெனும் செந்தமிழ் செம்மொழியாம் - அதைத்
தேனென உண்டே சிறந்தது நீ வாழ்ந்தீடு!
(வீரத் தமிழா)

முடிப்புகள்

இனிதாகும் தமிழ்தன்னைப் போற்று - நமை
எதிர்ப்போரை முன்னின்று எந்நாளும் தூற்று!
கனிபோலும் தமிழினிக்கும் ஊற்று - அதன்
காதல்மேல் வீசட்டும் கற்கண்டாம் காற்று!
(வீரத் தமிழா)

கலைபல கண்டவர் தமிழரென்றோ - தொல்
காப்பியம் கொண்டவர் தமிழரென்றோ!
சிலம்பினைப் பெற்றவர் தமிழரென்றோ - திருக்
குறளினைக் கற்றவர் தமிழரென்றோ!
(வீரத் தமிழா)

கற்பனைக் கடலெனும் கம்பனையே - புவி
கண்டிடச் செய்ததும் களிதமிழே!
அற்புத அருட்கடர் வள்ளலையே - இங்கு
அகமகிழ்(து) அளித்ததும் அருந்தமிழே!
(வீரத் தமிழா)

- கவிஞர் கி.பாரதிதாசன்.

ஆண்டவரின் இல்லத்தில் என் வாழ்நாள் எல்லாம் குடியிருக்க வேண்டும்
விகவாசத்தினால் நம்பிக்கை கொண்ட இவர்களது ஆன்மா இணையாறட்டும்

ஹொபேட் கிளைவ்

31.03.1945 - 19.12.2005

ஜேக்கப் ராஜன்

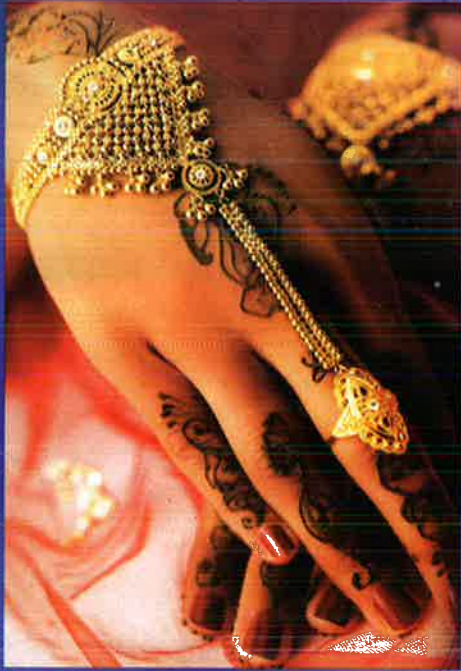

28.10.65 - 27.03.06

எமது சங்கத்திற்காற்றிய சேவையை நெஞ்சிலே நினைந்துகொண்டு
உங்களின் ஆன்மா நித்தியத்தில் இளைப்பாற
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

MOHAN

JEWELLERY MART

201, rue du Fg. Saint Denis
75010 PARIS (M°: La Chapelle)

Tel : 01 42 05 65 26

LAVNIYA GOIFFURE

லாவண்யா சூரன்

அழகுக்கு அழகு செய்யும்
அத் நவீன சீகையலங்காரம்
செய்துகொள்ள நாட வேண்டிய இடம்

348, rue des Pyrénées - 72020 Paris

M° : Pyrénées ou Jourdain - Bus : 26

Tél.: 01 43 49 12 03

JAFFNA STORES

Germany - Hamm, Bielefeld, Bremen

ஆசிய இடங்களில் மக்களின் நன்மதிப்பைப்பெற்ற
JAFFNA STORES

பாரிஸ் லாச்சப்பலிலும் தனது சேவையை தொடர்கிறது.

உங்கள் அன்றாட உணவுப்பொருட்கள் யாவற்றையும்
மலிவாகவும் தரமாகவும் பெற்றுக்கொள்ள நாட வேண்டிய
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம் **Jaffna Stores**.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள் உண்மை ஸ்தாபனம்.

JAFFNA STORES

9, rue Caill,
75010 Paris

Tél : 01 40 34 31 18

Fax : 01 40 34 31 67

Rio Sapna SARL

Prêt à porter Féminin et masculin
bijouterie, horlogerie, cadeaux etc...

20, rue Demarquary - 75010 Paris
angle 192, rue Faub - St. Denis

Tél.: 01 42 09 55 15

Métro : La Chapelle ou Gare du Nord